

SERVICE Above Self

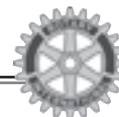
A 2005. évi Charter ünnepségen részt vett klubtagok egy csoportja. Balról jobbra felső sor: Dr. Szalóki István, Dr. Kertész Róbert, Dr. Teszár László, Orosz Sándor, Dr. Kürti László, középső sor: Tóth Ferenc, Szabó Géza, Erdei György, első sor: Schwertner János, Horvát Gyula, Rakos Miklós, Váci László elnök (2004/2005), Turóczy István, Kovács József, Dr. Nagy Tibor

TARTALOMJEGYZÉK

Rotary International.....	2
Elmúlt egy év.....	6
Kivonat a Rotary Klub Szolnok Egyesület 2005. évi közhasznúsági jelentéséből	10
Projektek	11
Rotary magyar cserediákok beszámolója	19
Rotary külföldi cserediákok beszámolója	26

Nemzetközi kapcsolatok	29
Rotary több nézőpontból.....	30
Oldott pillanatok.....	34
Perspektívák.....	38
Köszönetnyilvánítás: szja 1% felhasználása	40
Rotary Mecénás Díj kuratóriumának felhívása	40

Tóth Ferenc

A 100 éves Rotary a világ körül

A Rotary 1905. február 23-án Paul Percy Harris ügyvéd kezdeményezésére jött létre az USA Illinois államában a Rotary Club of Chicago megalakulásával. Ma világszerte olyan üzletemberek, szakemberek szervezete, akik hisznek az emberbaráti segítség fontosságában, akik minden szakmában magas etikai normákat állítanak, támogatják világszerte a békére való törekvést és a nemzetek közötti jó viszonyt. Napjainkban a Rotary egységes alapokmányára épülve a világ 168 országban több mint 32.000 klubnak közel 1,2 millió férfi és nő tagja van.

A Rotary olyan modellt állított fel a közösségszervezésre, amely az elmúlt 100 évben megállta a helyét, és méltán emelte a világ legelső, legnagyobb, szolgáltató klubokat magában foglaló szervezetévé. Kiállta az idő és a társadalmi változások próbáját is, hiszen valós szükséglet hívta életre, és a jóakarát tartja fenn. A mozgalom ezt a jóakaratot állítja példának, ami az ember egyik legértékesebb alapvető tulajdonsága.

A Rotary fő mottója, a Service Above Self – önzetlen szolgálat jól kifejezi azt a törekvést, amelyet a klubok a négy szolgálat: Klubszolgálat, Hivatásszolgálat, Közösségszolgálat és Nemzetközi szolgálat területein próbálnak követni.

A Rotary International a legnagyobb területet magában foglaló szervezet a világon, csak jól strukturált felépítéssel és megfelelően kialakított működési szabályokkal lehet hatékonyan működtetni. Alapját az 1922-ben létrehozott és többször módosított egységes Rotary Club Alkotmány szerint működő klubok adják, amelyek területi tagozódás alapján kormányzóságokba szerveződnek, s ezek alkotják a Rotary International világszervezet közgyűlését, illetve választják meg a legfelső irányítói testületet a Rotary világelnökkel az élen.

Az Egységes Rotary Club Alkotmány kiemeli a klubok által követendő adminisztrációs rendet, a heti összejövetelek megtartására, a tagságra és besorolásra vonatkozó eljárásokat, a jelenlét és a díjak fizetésének feltételeit, valamint más irányelveket a közéleti kérdésekre és politikai helyzetekre vonatkozóan. Ez az alkotmányos dokumentum a világon minden Rotary Club számára azonos keretet határoz meg. Ezért úgy kell tekinteni, mint a Rotary fő erősségeinek egyikét, ami lehetővé teszi a szervezet számára a működést sok ezer településen.

Minden Rotary Club maga választja tagjait, vezetőit, és jelentős autonómiával rendelkezik saját alkotmánya, illetve a Rotary International Alkotmánya és törvényei nyújtotta kereteken belül. A klubok hetente üléseznek, hogy barátságok alakuljanak ki, és megvitassák a jószolgálati tevékenységeket. Tagsági viszony meghívásos alapon létesül úgy, hogy minden üzletágnak és szakmának legyen képviselője, tükrözve a helyi társadalom keresztmetszetét. Minden klub saját maga állapítja meg a helyi közösség érdekeinek és szükségleteinek megfelelő jószolgálati tevékenységét.

A Rotary eszmeisége, a barátság ápolása és a jószolgálati tevékenység nem idegen a magyarok körében sem. A magyar Rotary Clubok száma ma már elérte a 40-et, melyek

jelenleg Kelet-Ausztria, Horvátország, Szlovénia, és Bosznia-Hercegovina klubjait magában foglaló többnemzetiségű 1910-es Kormányzósághoz (Districthez) tartoznak. Mára azonban olyan sok Rotary Club alakult, hogy a 2005. március 4-i District konferencián a klubelnökök felhatalmazták Engelbert Wenckheim kormányzót a külön Magyar Kormányzóság létrehozására irányuló kérvény benyújtására. A kérelmet a Rotary International 2006 márciusában jóváhagyta, és ezzel az 1935-ben, a Rotary Districtek sorában 82.-ként létrejött első önálló Magyar Kormányzóságot követően – hosszú szünet után – immár második alkalommal ismét önálló District alakulhat hazánkban.

1941-től az akkor 15 klubból álló (Budapest, Nyíregyháza, Debrecen, Orosháza, Győr, Pécs, Gyula, Szeged, Hódmezővásárhely, Szolnok, Miskolc, Szombathely, Kassa, Kolozsvár és Ungvár) Magyar Rotary Kormányzóságban az eddig ismert nyilvántartások szerint – a zürichi Rotary-Office adatai alapján – nem volt kimutatható tevékenység, így azt megszüntették.

Helmut-Ruediger Scholz, az 1910-es District kormányzója (2005/2006)

1989-ben a rendszerváltozás teremtett újra lehetőséget arra, hogy megalakuljanak, újjáalakuljanak a civil szervezetek, és Dr. Dán Jenő ügyvéd kezdeményezésére hamarosan Rotary Clubot alapítottak RC Budapest néven. Az első Charterre 1989. június 25-én került sor, ahol Royce Abbey világelnök átadta az alapító oklevelet dr. Dán Jenő alapító elnöknek.

A 2006/2007-es év azért jelentős, mert most teremtdnek meg az önálló kormányzóságnak a stabil működést biztosító alapjai. Szervezeti-jogi előzményét a 2004-ben alapított Magyar Rotary Clubok Szövetsége adja, amelynek tagja minden magyar klub. Elnöksége az évenkénti rotációval megválasztott kormányzó és alkormányzók, munkabizottságai azok a kormányzósági szintű feladatokat ellátó egységek, amelyek biztosítják a kapcsolatot a RI, illetve a klubok között. Ilyenek pl. az Ifjúsági Csereprogram, a Rotary Foundation, a Rotaract vagy más adhoc bizottságok.

Nem kevés feladat áll előttünk, hiszen még 2006-ban ki kell dolgozni a Nemzetközi Ifjúsági Csereprogram

akkreditációjához az előírt új működési szabályokat, fel kell állítani a kormányzóságot támogató informatikai – irodai hátteret, meg kell teremteni a Rotary mozgalom tevékenységéről rendszeres és aktualizált információkat biztosító magyar Rotary újságot és az ahhoz friss híreket biztosító Rotary hírhálózatot.

Reményeink szerint a 2007. július 1-jével induló önálló Magyar Rotary District (D1912) a már korábban említett eszmeiség, magas etikai normák megőrzésével, a nemzetközi mozgalom irányelveivel összhangban képes szerves részévé válni a Rotary Internationalnak, és példát mutatni a civil társadalom fejlődéséhez.

Dr. Kertész Róbert - Dr. Nagy Tibor

A Rotary Alapítvány Paul Harris-díja

1919-ben a Rotary International elnöke, Arch Klumph az Atlantai Kongresszuson azt mondta a képviselőknek, hogy „a legnyilvánvalóbb eljárásnak az látszik, ha adományokat fogadunk el abból a célból, hogy valami jót tegyünk a világon”. Egy évtizeddel később, 1928-ban a Minneapolisi Kongresszuson megalapították a Rotary Alapítvány szervezetét.

1947-ben halt meg Paul Harris, az első Rotary Club életre hívója. Arch Klumph, a Rotary Alapítvány atyja ekkor úgy foglalt állást, hogy „az Alapítványra nem úgy kell tekintenünk, mint ami a mához vagy a holnaphoz tartozik, hanem úgy kell rá gondolnunk, mint az eljövendő évek és generációk létalapjára”.

A Rotary 1957-ben hozta létre az első Paul Harris kitüntetést azok számára, akik tekintélyes adományt hagyományoznak ingatlan vagyonukból az állandó tőkealap javára. Az eredeti célja a díjnak tehát az volt, hogy motiválja a rotarys közösséget és magánszemélyeket a Rotary Alapítvány nagyobb összegű támogatására. Az azóta eltelt évek alatt különböző szintű díjakat hoztak létre: Rotary Foundation Sustaining Member, Paul Harris Fellow, Multiple Paul Harris Fellow és Major Donor Recognition.

Mára a Paul Harris-díj adományozása – újabb értelmet nyerve – úgy is történhet, hogy egy Rotary Club vagy District egy magánszemélyt vagy Rotary tagot nevez meg az Alapítványnál a támogató összeg befizetése mellett, és a díjat

e személyeknek a Rotary szolgálatában kifejtett kiemelkedő teljesítményük elismerésül adja át. Így a díj elsősorban a kiemelkedő teljesítményt értékeli.

A Rotary Club Szolnok alapító elnökét,

Tóth Ferencet ez év április 28-án Ljubljanában, az 1910-es District konferenciáján Paul Harris-díjjal tüntették ki. A díjat Helmut-Ruediger Scholz Governor (2005/2006) adta át a Rotary mozgalomban a kelet-magyarországi Rotary régióban Assistant Governorként több mint 3 évig kifejtett kiemelkedő munkája elismerésül. Helmut-Ruediger Scholz külön hangsúlyozta, hogy Tóth Ferenc egy olyan időszakban látta el ezt a szolgálatot, amikor a magyarországi Rotary mozgalom megteremtette az önálló Districtté alakulás alapjait, és a Rotary International alapértékeinek megfelelően tudott továbbfejlődni.

Magyarországról Paul Harris-díjat kapott még Déryné Karall Piroska, Miklauzič István, továbbá Illés Mária, a nyugat-magyarországi Assistant Governor, Lakatos Jenő, a dél-magyarországi Assistant Governor és Kertész Béla az Ifjúsági Bizottság elnöke.

A Rotary Alapítvány és aktuális pályázatok

A Rotary megalapítását követően 12 évvel hozták létre a Rotary Alapítványt (angol rövidítéséből a továbbiakban: RF). Az első adományt, 26,5 amerikai dollárt 1918-ban fizették be.

Hosszú évek teltek el azonban, amíg a RF szervezete is létrejött, és csak a Rotary alapítójának, Paul Harrisnak a halálát követően, 1947-től tudta teljesíteni kimagasló célját, hogy „elősegítse a megértést és a baráti kapcsolatokat a különböző országok népei között.” A fejlődés ezután lassú, de egyenes vonalú. 1965 az első év, amikor 1 millió dollár érkezett az alapítványhoz. Napjainkban ez az összeg mintegy 65 millió dollárt tesz ki.

A RF számos segélyprogramján (PolioPlus, humanitárius segélyek) kívül több, az oktatási programokhoz tartozó ösztöndíjat finanszíroz. Az ösztöndíj pályázatok beadási határideje változó. Az ösztöndíj lényege az alábbiak szerint foglalható össze, további részletek a www.rotary.hu vagy www.grsp.org internetes oldalain érhetők el.

Georgia Rotary Student Program (GRSP). A korábbi éveknek megfelelően ebben az évben is lehetőség van a fenti program által szponzorált ösztöndíjra. A georgiai Rotary Clubok által létrehozott és működtetett programba minden évben mintegy 80-90 diáknak, ezen belül mintegy 10 magyarnak van lehetősége egy éven át az Egyesült Államok Georgia

államának valamelyik, a szponzoráló klub által kiválasztott egyetemén vagy főiskoláján tanulni. Jelen ösztöndíj a 2007/2008. tanévre vonatkozik.

Minden hallgatót egy, a georgiai klubok által kiválasztott család fogad, iskolakezdésig elhelyezést biztosít, majd a továbbiakban mint az ösztöndíjas családja figyeli és segíti kintlétét és tanulmányait. A fogadó család és a vele való kapcsolat a program egyik lényeges eleme. Alapvetően főiskolai/egyetemi ösztöndíj, a program mégis inkább kulturális jellegű.

A 2007/2008. tanévre vonatkozó pályázat beadási határideje: 2006. augusztus 31. Ez év őszéig kell legkésőbb a jelentkezőknek letenni a szükséges nyelvvizsgákat. A TOEFL nyelvvizsga mindenkinek kötelező. Ezen kívül SAT vizsga kell azoknak, akik a kint töltendő tanév kezdetére idehaza még nem fejezik be a tanulmányaikat, és tulajdonképpen itteni tanulmányaikat folytatják Georgiában. GRE vizsgát azoknak kell tenniük, akik 2006/2007-ban fejezik be tanulmányaikat Magyarországon, és kint posztgraduális képzésben szeretnének részt venni. Nem jelentkezhetnek a GRSP-ra azok, akik a 2006/2007. év előtt diplomáznak! A pályázat végső elbírálása az USA-ban történik, 2007 tavaszán.

Szoboszlai Zsolt

Amerikai rotarys élményeim

Tavaly márciusban hosszabb időre az Amerikai Egyesült Államokba utaztam. Nagyfiám (Szoboszlai Tamás, aki a 2000/2001-es Rotary évben cserediákként került Michiganbe) kis megszakításokkal több éve ott él. Házasságot kötött, zenél, fotózik, tanul és dolgozik.

Amerika, ezen belül Michigan állam, Illinois és jórészt a keleti part további 8 állama, melyekben jártam, érdekes, izgalmas élményeket, hasznos tapasztalatokat hozott.

Három amerikai rotarys élményem néhány morzsáját szeretném megosztani az olvasóval. Mindhárom Chicagóhoz, két északi elővároshoz, és egy belvárosi, Michigan-tó parti konferenciaközpont-hoz kötődik.

Klubülésen (Wilmette)

Történelmi színhelyen: ennél az asztalnál alakult meg az első Rotary Club (Chicago)

Május közepén részt vettem a Chicago Wilmette-i RC szokásos heti klubestjén. Kicsi, lelkes, koedukált társaságba kerültem. Jól fogadtak, barátságosan érdeklődtek, és igencsak elámulnak beszámolóim hallatán, hogy mi mindent csinál egy távoli fiatal magyar Rotary Club. Ajándékba a Szoboszlai – Kertész féle Szolnokiak Szolnokról kötetet adtam. Szemlátomást „megkívták”, hiszen azonnal elkezdtek tervezgetni, de jó lenne náluk is valami hasonlót létrehozni. Viszonzásként néhány nappal később Kathy Horne-től és szintén rotarys férjétől általuk készített és több államban forgalmazott Bloody

A világszervezet központjában a magyar zászlóval

Találkozás Glenn E. Estess úrral, a Rotary International elnökével

Mary koktél alapot (a vodkához vegyített paradicsomlé sóval, borssal és a csak általuk használt különleges és titkos összetevőkkel) kaptam.

Pár nappal később Evanstonban, Chicago szintén északi elővárosában felkerestem a Rotary Headquarterst. Ajánlom másoknak is, ha arra veti a sorsa, érdemes a világközpontba akár (mint én is tettem) bejelentés nélkül is betérni egy-két órnyi időre. Maradandó élmény a recepció üvegfestménye, a barátságos alkalmazottak, végigsétálni a RI tulajdonú impozáns irodaház legfelső emeletén lévő Rotary irodákban, fényképezkedni a 100 éves első Rotary irodában, „beszédet mondani” a tanácsterem pulpitusáról vagy kikeresni a magyar zászlót a száznál több nemzeti lobogó közül.

Szerencsém volt, mert Glenn E. Estess világelnök úr, aki egyébként elnöki ideje minimális (a titkársági kollegák szerint 10-15) százalékát tölti csak az irodájában, éppen Chicagóban volt. Alkalmam nyílt eltölteni vele néhány barátságos percet, elmondhattam, honnan jöttem, mivel foglalkozunk, és átadtam a szolnoki rotarysok üdvözlését. Kedves gesztusának sem tudtam ellenállni, mikor „munka közbeni” fotózásra kértem, s ő engem ültetett a világelnöki íróasztalhoz, mondván, hogy „ott a fiataloknak is megvan a helye”.

Június közepén részt vettem a 100 éves Rotary International

A világelnök íróasztalánál

ünnepi konventjén, szintén Chicagóban. Ma sem tudnám a szolnoki rotarystáknak küldött akkori e-mailnél jobban visszaadni a találkozó hangulatát. Idemásolom hát a pár soros levelet.

„Kedves Rotarys Barátaim!

Szeretettel üdvözöllek benneteket Chicagóból, a McCormick Place komplexumból, a 100 éves ünnepi Rotary Convent-ről. Már tegnap elkezdődtek és jövő szerdáig tartanak az események. Úgy döntöttem, hogy a mai és holnapi napon veszek részt. Most éppen a konferenciaközpont gigantikus méretű House of Friendshipjében vagyok, ahol a folyamatos műsor, ezernyi program és árus, valamint a sok ezer rotarys

Az alapításának centenáriumát ünneplő Rotary mozgalom jubileumi rendezvényének „Barátság Háza”

között van egy Cyber Cafe is, innen írok pár sort nektek, mert szeretném megosztani ezt a nagyszerű élményt, ami itt fogadott.

Nagyon érdekes, mondhatom, kimondottan felemelő érzés, amikor 40.000, a világ talán minden tájáról összesereglett rotarys között bóklászik az ember. Jó érzés rotarysnak lenni ilyenkor is, amikor nem dolgozunk, hanem kicsit magunkkal foglalkozunk, megünnepeljük az elődöket és mindazokat, akik tagságukkal és munkájukkal éltetik ezt a világmozgalmat.

Nagyon barátságos itt mindenki, a konvent jól szervezett, tényleg millió alkalmat kínál barátságok kialakítására és ápolására. Most is, míg a levelet írom, megszólított egy iowai

kémikus, aki egyetemi tanár, hallott már Budapestről és üdvözli rotarys barátaimat.

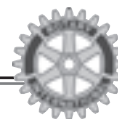
Jó szívvel gondolok innen, erről a nagyszerű eseményről rátok: azokra, akikkel együtt kezdtünk el gondolkodni a szolnoki Rotaryn immár lassan tíz évvel ezelőtt, és mindazokra, akikkel azóta találkoztam a klubban.

Kívánom, hogy sok évtizedig maradhasson meg a barátság, a közös élmények és jó cselekedetek felejthetetlen érzése.

További személyes és közösségi sikereket, és jó egészséget kívánok mindannyiótoknak és kedves családoknak!

Barátsággal, Zsolt."

ELMÚLT EGY ÉV...

Dr. Teszár László

2005. évi Rotary Charter ünnepség

Szutorisz-Szügyi Csongor leendő elnök megnyitja a városi Charter ünnepséget

Váci László elnök (2004/2005) üdvözlő beszédét tartja

Berta István alpolgármester köszönti a megjelenteket

1999 pünkösdjén alakult újjá hivatalosan a Rotary Club Szolnok. Ebből az alkalomból évről évre összegyűlnek a szolnoki rotarysok, hogy méltóképpen ünnepeljék a klub létrejöttét. 2005-ben is nívós előadásokkal és rendezvényekkel ünnepelt a klub.

A Városháza dísztermében megtartott Charter ünnepséget Szutorisz-Szügyi Csongor soros elnök nyitotta meg, aki köszöntötte az ünnepi dísz- és klubülés résztvevőit. Ezt követően Váci László, a klub elnöke üdvözölte a jelenlévőket, és emlékeztetett arra, hogy 6 évvel ezelőtt ebben a teremben alakult meg a Rotary Club Szolnok.

A rendezvény házigazdájaként Berta István alpolgármester kedves szavakkal köszöntötte az újjáalakulásának 6. évfordulóját ünneplő klubot. Megemlékezett arról is, hogy a

Rotary mozgalom 100 éves fennállását ünnepli ebben az évben. Hangsúlyozta a civil szervezetek szerepét, amelyek közül értelmes célkitűzéseivel, közösségi szolgálatával és jól sikerült humanitárius akcióival kiemelkedik a Rotary Club. A rövid idő alatt elért eredményeket tisztelettel parancsolónak tekintette, és reményét fejezte ki, hogy ez a jövőben is így folytatódik. Zárszában alpolgármester úr kérte a klubot, hogy nemzetközi és közösségi szolgálatból mutassunk példát.

Ezt követően az ünnepi klubülés fényét a Szolnoki Fúvósötös emelte Telemann és Mozart szerzeményeinek előadásával. A zenekar tagjai: Benedek Sándor vezető - fagott, Balogné Kulcsár Krisztina - fuvola, Markó Zoltánné - oboa, Fancsali Oldamúr - klarinét, Csáki Kálmán - kürt.

A városi dísztermében megrendezett ünnepség résztvevői

A Szolnoki Fúvósötös koncertje felejthetetlen élményt nyújtott

Schwertner János a Rotary mozgalom 100 évéről mesél

Dr. Kertész Róbert a jogelőd szolnoki Rotary Club történetét ismerteti

A Tisza Szállóban Váci László köszönti a résztvevőket

Váci László átadja a leendő elnöknek, Szutorisz-Szügyi Csongornak a „stafétát”

A csodálatos zenei élményt követően Schwertner János nagyszerű, vetítéssel egybekötött előadásával ismertette a Rotary mozgalom történetét. Összefoglalójának csomópontjai a következők voltak:

1. Rotary mozgalom

Jelenleg 168 országban, 525 District, 32 000 klub, 1,2 millió tag.

2. Az alapító

Paul Harris chicagói ügyvéd, 1905, alapelv – Service Above Self – önzetlen szolgálat a mindennapi életben.

3. Az első klubalapítók hivatásai

Ügyvéd, szénnagykereskedő, bányamérnök, mérnök.

4. Rotary jelkép

Kezdetben egy vasúti kerék, amely később átalakult Rotary fogaskerékké.

5. Rotary világprogramok

Polio Plus – gyermekbénulás elleni harc, funkcionális analfabetizmus elleni harc.

6. A Rotary és az ifjúság szoros kapcsolata

Ifjúsági programok, csereprogramok.

7. Az 1910-es District

Ausztria keleti része, Magyarország, Horvátország, Szlovénia, Bosznia-Hercegovina.

Ausztria: 61 klub - 2965 tag, Magyarország: 36 klub - 970 tag.

Horvátország: 25 klub - 677 tag, Szlovénia: 22 klub - 668 tag,

Bosznia-Hercegovina: 10 klub - 234 tag

8. A 100 éves évforduló

Nagy eredmény, jól működő világmozgalom.

9. Mi jellemzi a pingvineket és a rotarysokat?

A jég hátán is megélnek, és közösségekben működnek.

Ezt követően Dr. Kertész Róbert hasonlóan magas színvonalú, vetítéssel egybekötött előadással mutatta be a szolnoki klub gyökereit. Ennek vázlata a következő volt:

1. Magyarországi Rotary Clubok a két világháború között

2. A szolnoki Rotary Club történetének forrásai

– Dokumentumok:

a.) Alakuló ülés jegyzőkönyve

b.) Alapszabály

c.) Röplap (mely a Duna–Tisza csatorna megépítése mellett sorakoztatott fel érveket)

d.) A feloszlatast kimondó irat 1941-ből

– Újságcikkek

3. A klub megalakulása

Zádor István festőművész, a budapesti Rotary Club és egyúttal a Szolnoki Művésztelep tagja indította el Szolnokon a Rotary Club megalapítását 1931-ben. A megalakulás időpontja: 1932. október 23. (vasárnap), helyszín: Tisza Szálló különterme.

– Az alakuló ülésen egyhangúlag elfogadták:

a.) a klub alapszabályát

b.) a tagsági díjat: felvételi díj 5 pengő, évenkénti tagsági díj 18 pengő

c.) megválasztották a „tisztkart”

Elnök: Dr. Konrád Jenő (aki alapító elnökként két ciklust is vitt: 1932/1933, 1933/1934)

Alelnök: Dr. Mandel Sándor

Titkár: Jakabffy Guidó

Pénztáros: Dr. Gettler Pál

Ellenőr: Tornyos Ferenc

„Örségváltás”

A 2005. évi Charter ünnepség résztvevői

4. Működés

A klub létszáma a későbbiek során 22 fő körül állandósult. Voltak ugyan kilépések, de eredményes volt a tagfelvétel.

5. Megszűnés

A szolnoki Rotary Club az alapszabály szerinti tevékenységét a második világháború kitörése előtt, 1939 elején függesztette fel. Hivatalosan két évvel később, 1941. május 14-én a belügyminiszter feloszlatta. Ekkoriban nem csak Szolnokon, hanem egész Magyarországon megszűnt a Rotary.

A Városházán tartott 2005. évi Charter ünnepség ezzel véget ért, a klubtagok és családtagjaik ezután a Tisza Szállóba mentek egy közös ebédre. Váci László klubelnök elismeréseket, illetve a 100 éves évforduló jelvényeit adta át a klubtagoknak. Ezt követően a tisztségek átadása következett, amelynek keretében

Váci László elnök ünnepélyesen Szutorisz-Szügyi Csongor, a 2005/2006. év elnöke nyakába akasztotta a minden klubelnök számára a Rotary év végére kellőképpen elnehezülő elnöki láncot.

A hangulatos és tartalmas ünnepség este a NEFAG erdei iskolájában egy Szicsek-pálinka kóstolóval egybekötött közös sütéssel, főzéssel, énekléssel folytatódott. Az este kiemelkedő eseménye volt a cserediákok éneklése (I will survive, Zsiguli stb.), Dr. Hoksári László tangóharmonika impromptuje, az új elnökség Karel Gottot megszügyenítő cseh nyelven előadott Karneválja, Gerendás Péter mindenkit könnyekre fakasztó gitár és előadói játéka és Maria Fernanda Ramirez Monteallegre férfinemeket fókuszáló latin temperamentummal előadott tánca.

Asztaltársaságok a Tisza Szállóban

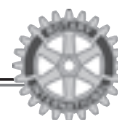
Gerendás Péter

A garden party táncmulatsággal zárult

A Rotary Club Szolnok 2005/2006. évi elnökségének tablója

*Erdei György
alelnök*

*Dr. Teszár László
titkár*

*Szutorisz-Szügyi Csongor
elnök*

*Dr. Hoksári László
titkár*

*Schwertner János
háznagy*

*Tóth Tamás
kincstárnok*

*Váci László
előző elnök*

*Demeter István
soros elnök*

*Dr. Nagy Tibor
ifjúsági felelős*

A hetedik...

„...te magad légy“

„A hetedik te magad légy” – énekeltük a tavalyi tisztségátadó ceremónián Váci Lacival és Turóczy Pistával. Ami egyrészt azt jelentette, hogy ez a klub újjáalapítása utáni hetedik Rotary év, másrészt azt, hogy mindenki egyéniségét, sajátos habitusát, lehetőségeit viszi (vigye) bele klubéletünkbe. Én is ezt próbáltam mindig.

Amikor július első hétfő estéjén elmondtam az induló évhez kapcsolódó terveimet, három fogalmat emeltem ki, hogy ezek határozzák meg működésünket: minőség, tisztelet, bizalom. A minőség nem csak a Rotary tagsághoz kapcsolódó magas etikai, szakmai, emberi mércét jelenti számomra, hanem ebből fakadóan a tevékenységeink jellemzőjét is, legyen az egy jótékonyági akció vagy a meghívottak előadásai. Klubéletünk mindennapjait, közös munkánkat az egymás és partnereink – támogatók és támogatottak – iránti tisztelet és bizalom kell, hogy jellemezze. Klubunk közel harminc elfoglalt, erős, autonóm személyiségének sikeres együttműködése is csak így képzelhető el.

Úgy gondolom, az év elején elhatározott tervek közül több jelentőset sikerült megvalósítanunk, de számos kisebb-nagyobb program véghezvitele a későbbi elnökségek feladata lehet. Mit is tettünk?

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján szétválasztottuk a mindennapi „üzemelés” biztosító háttérmunkát (egyesületi, szövetségi, pénzügyi feladatok, programok előkészítése, bizottságok működése) a hétfői klubülésektől, így több idő jutott vendégeinkre is. Megerősödött a klubélet havi ritmusa: az első hétfő ifjúsági nap, cserediákokkal, családjainkkal; a második és a negyedik ülésünk magunkról, programjainkról szól elsősorban; a harmadik hétfőn szélesre tárjuk városunk polgárai előtt klubunk ajtaját, és meghívott előadóinkat bárki meghallgathatja; negyedévente, az ötödik hétfő kihelyezett ülés volt valamelyik társunk szervezésében. Szinte minden klubtagunk az egy év során valamilyen munkába, projektbe bekapcsolódott, nem csak idejét és pénzét, hanem sajátos tehetségét is az ügynek szentelve. Bennem elsősorban – mint nagy élmény – ez marad meg erről az évről: kisebb-nagyobb

Az elnökség a klubülésen

feladatainkhoz mindig akadt egy-két barátunk, aki pont akkor és pont azt el tudta vállalni, és jó minőségben el tudta végezni. Ezúton is szeretném mindannyiuknak megköszönni. Jó visszagondolni sok hagyományos és kihelyezett klubülésre, közös programra, ezek közül szemezgetek most néhányat. Ifjúsági nap: külföldi cserediákok akadozó, majd egyre gördülékenyebb beszámolóit, a végén gondosan összeállított országprezentációk, magyar gyerekeink érdekes, humoros havi levelei.

Az idei külső előadók döntően egy korábbi projektünk, a Szolnokiak Szolnokról vallomás- és interjúkötet utóéleté-ként, a könyv szerzői közül kerültek ki. Felsorolásszerűen és időrendben a „Szo-Szo” estek előadói: Valkó Mihály, Szalay Ferenc, Botka Lajosné, Dr. Nemes András, Dr. Kertész Róbert, Fazekas Magdolna (kiállításával egybekötve), Vida Péter és júniusban jön még Lukácsi Huba. Vendégünk volt még ezen kívül a Rotary Mecenás Díj idei két kitüntetettje: Katona Béla és Lakatos László, valamint a megyei lap új, dinamikus főszerkesztője, Bán János és több civilszervezet képviselője.

Jótékonyági programjaink közül idén is kiemelkedett a Rotary bál, a karácsonyi forraltbor- és teakínálás, a farsangi

Karmesterként

bál. A három akció közel kétfélmillió forintos tiszta bevétele négy szervezet és az ifjúsági programunk támogatását szolgálta. Az idén is átadtuk a Rotary Mecénás Díjat és a Szolnoki Tudományos Filmszemle Rotary Díját, valamint egy szolnoki alkotók által készített mesekönyv kiadásának előkészítését is segítettük.

Nemzetközi kapcsolataink újabb állomásaként, januárban testvérvárosi szerződést írt alá Szolnok és az angliai Eastwood városa, mindkét oldalon kiemelve és megköszönve a Rotary Club előkészítő tevékenységét. A palicsi szüreti napon segítettünk a szabadkai klub adománygyűjtő akciójában, és részt vettünk az alakuló zentai klub jótékonyági gáláján.

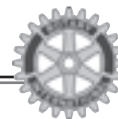
Tagjaink több magyarországi klub rendezvényén és városunk több eseményén – Szolnok napja, Gulyásfesztivál, magyar kultúra napja – képviselték szép számmal klubunkat. Felejthetetlenek a családjainkkal együtt szervezett kirándulások, bortúrák, az adventi vacsoraest és a szilveszteri bowlingozás.

Sok háttérmunkát igényelt a pályázatok megírása, elszámolása, honlapunk megújítása, tartalommal feltöltése, a kiadványok – közös névjegy, hírlevél, egyéb szóróanyagok – szerkesztése, elkészítése.

Sok egyéni munka a közösségért és sok közösen végzett munka a támogatásra szorulókért: ez jellemezte számomra a gyorsan tovatűnő hetedik Rotary évünket. Köszönöm Barátaim, és sok sikert kívánok a következő elnökségnek (elnökségeknek), mindannyiunk örömére!

KIVONAT A ROTARY KLUB SZOLNOK EGYESÜLET 2005. ÉVI KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉSÉBŐL

1. Főbb mérlegadatok:

Befektetett eszközök:	1.373 eFt
Forgóeszközök:	2.668 eFt
Eszközök összesen:	4.041 eFt

Saját tőke:	3.891 eFt
Kötelezettségek:	150 eFt
Források összesen:	4.041 eFt

2. Szöveges beszámoló a Rotary Klub Szolnok Egyesület 2005. évi közhasznúsági tevékenységéről.

A Rotary Klub Szolnok Egyesület a bíróságon a Pk.62.447/1998. számú bírósági határozattal került nyilvántartásba, a közhasznúságot 2000. június 20-ai kezdő hatállyal az 1548. szám alatt vette nyilvántartásba a bíróság.

Az egyesület közhasznú tevékenységének minősül a segítőkézség a mindennapi életben, amit a következő módokon igyekszik elérni:

1. A barátság ápolásával, amely alkalmat ad az emberi kapcsolatok kiépítésére, és lehetőséget teremt, hogy segítsünk másokon.
2. A magán- és közéletben magas erkölcsi alapelvek felállítása és követése, valamint minden, a közösség számára hasznos tevékenység értékeinek felismerése által.
3. Valamennyi rotarysta felelősségteljes magán, hivatásbeli és nyilvános tevékenységének támogatásával.
4. A népek közötti béke és megértés területén a segítőkézség eszménye alapján munkálkodó személyek világméretű közössége által.

5. Az egyesület működési területén a közösség számára hasznos tevékenység végzésével, amely elősegíti a polgárosodás megteremtését, az erkölcsi, gazdasági, társadalmi felemelkedést.

Az Egyesület bevételeinek és költségeinek bemutatása:

Közhasznú tevékenység bevétele

- Közhasznú célú működésre kapott támogatás	3.575 eFt
- Pályázati úton elnyert támogatás	200 eFt
- Közhasznú tevékenységből származó bevétel	9 eFt
- Tagdíjak	554 eFt
- Bankkamat	9 eFt

Összesen: 4.347 eFt

Közhasznú tevékenység költségei

- Ráfordításként érvényesíthető kiadások	5.070 eFt
- Értékcsökkenési leírás	55 eFt

Összesen: 5.125 eFt

Közhasznú tevékenység eredménye - 778 eFt

Az áthúzódó követelések figyelembevételével az egyesület közhasznú tevékenysége pénzügyileg egyensúlyt mutat.

Az egyesület 2005. évben vállalkozási tevékenységet nem folytatott. Összességében a Rotary Klub Szolnok Egyesület az Alapszabályában foglalt közhasznú céljainak megfelelően végezte tevékenységét a 2005. évben.

A teljes 2005. évi közhasznúsági jelentés megtekinthető az egyesület székhelyén: 5000 Szolnok, Baross u. 20. sz. alatt.

*A Rotary Klub Szolnok Egyesület elnöksége nevében:
Szutorisz-Szügyi Csongor, elnök (2005/2006)*

Kovács József

IV. Rotary jótékonysági bál

Botka Lajosné polgármester asszony is megtisztelte rendezvényünket férjével együtt

Szutorisz-Szügyi Csongor elnök (2005/2006) köszönti a báli meghívottakat

A 2005. november 26-án megrendezett IV. Rotary jótékonysági bálnak immár hagyományosan a Megyeháza díszterme adott otthont. Fővédnöke az 1910-es District Governor, Helmut-Ruediger Scholz volt.

A bál háziasszonyának szerepét Csete Beáta vállalta el, az élőzenét pedig a MOM Trió szolgáltatta. A műsorban fellépett Somló Tamás énekes és a Hemo-Diamond táncgyűlés. Az estet színesítette a Kecskeméti Casino rulett és Black Jack bemutatója, valamint Verebes György festőművész portrékat készített a vendégekről. A Kecskeméti Casino a játékbemutató esti bevételét klubunk jótékonysági céljaira ajánlotta fel.

Az ötfogásos vacsorán gasztronómiai különlegességek szerepeltek, melyet a Hozam Hotel konyhaművészei szolgáltattak. A Vylyan pincészetből Papp Dániel ajánlásával az egyes ételeket követően borkóstoló emelte a színvonalat. Az est hangulatát s egyben a bál bevételét az éjféli tombolahúzás

koronázta meg, melyben elévülhetetlen érdemeket szereztek a tombolaajándékok felajánlói és Csószity Zoltán barátunk.

A jótékonysági bál résztvevőinek létszáma minden korábbit megdöntött: 159 fő volt jelen. A bál bevételével támogattuk a Szív- és Érrendszeri Betegek Rehabilitációs Egyesületét, a Verseyhy Ferenc Gimnázium 175. éves ünnepségsorozatát és gyermekbarát környezet kialakítását a Hetényi Géza Kórház Gyermekosztályán, egyenként 430.000 Ft-tal. A meghívó és a belépőkártyák nyomdai előkészítését klubtagunk, Dr. Nagy Tibor végezte.

Ezúton mondok köszönetet a báli bizottság tagjainak: Csószity Zoltánnak, Dr. Hoksári Lászlónak, Horvát Gyulának, Dr. Kertész Róbertnek, Dr. Nagy Tibornak, Szoboszlai Zsoltnek, Szutorisz-Szügyi Csongornak, Tóth Tamásnak a szervezésben és a kivitelezésben nyújtott segítségért, támogatásért, valamint a bál résztvevőinek adományaikért.

Magyar és külföldi cserediákok

Tóth Tamás és asztaltársasága

Casino

Szivarsarok és pipafüst

Verebes György festőművész alkotás közben

A bál főrendezője, Kovács József és felesége, Klári tombolanyereménynek örvend

Vass Lajos klubtagunk Mátyus Ernő és Iváncsik Imre államtitkár társaságában

A többemeletes Rotary torta felszeletelése ugyancsak elnöki feladat

Dr. Nemes András a lányával táncol

Önfeledten

Össztánc

Forraltbor-kínálás 2005-ben

A Rotary Club 2005-ben is megszervezte Szolnokon a már hagyományosnak is mondható forraltbor-kínálást a karácsonyi vásár idején. Egy kis izgalommal fogtunk a szervezéshez, hiszen 2004-ben jelentősen visszaesett a Karácsonyi Falu forgalma, így arányosan csökkent a jótékonyági akciónk során összegyűjtött adomány összege is.

Nagy örömmel és megnyugvással tapasztaltuk azonban már az első naptól, hogy a forralt bor és tea szeretete, valamint az adományozó kedv sem csökkent. Sokan már jó ismerősként tértek be hozzánk, és kíváncsian kóstolták meg szekszárdi vörösborból készített forralt borunkat.

Jó hangulatban teltek a kínálás, az adománygyűjtés napjai. Mint minden évben, most is jókat beszélgettünk egymással, rég nem látott ismerőseinkkel, barátainkkal. Élveztük a fiatalok, a cserediákok társaságát, segítségét. Támogatóinknak köszönhetően az idén sem kellett költenünk borra, cukorra, pohárra, fűszerre, bérleti díjra. Így 214.000 Ft-ot tudtunk átutalni a Liget Otthon lakói számára.

Megható ünnepség során a Liget úton adtuk át – képletesen – az összegyűjtött adományt, és ekkor már együtt örülhettünk az ebből a pénzből vásárolt óriási képernyős TV-nek az otthon lakóival együtt. Támogatóinknak és a sok-sok adományozó szolnoki és Szolnok környéki lakosnak köszönhetően jótékonyági forraltbor-kínálásunkat 2005-ben is sikerrel zártuk.

Találkozunk 2006-ban is!

Forraltbor-kínálás három felvonásban...

Dr. Szalóki István

A 2006. évi Rotary Mecénás Díjasok

2005 végén három javaslatot kapott a kuratórium Rotary Mecénás Díjra. Ez alkalommal a klub tagsága az elbírálás mellett a döntés jogát is átruházta a kuratóriumra. Az egyik javaslatban leírt munkát nagyra értékelte a kuratórium, de díjazását nem tartotta lehetségesnek, miután az nem felelt meg az alapító okiratban leírtaknak: Petőfi Sándor és Szendrei Júlia szobrának felállítására nem Szolnokon került sor, így az

nem a város kulturális értékeit gyarapította. A kuratórium a Rotary Club Szolnok elnökének javasolta, hogy Ferencz Tiborné ny. rajztanár elismerését a város önkormányzatának továbbítsa, miután munkásságával Szolnok város jó hírnevét öregbítette.

A további két javaslatban leírtak alapján a kuratórium a 2006. évi díjat megosztva ítélte oda.

A Damjanich János Múzeum Baráti Kör elnöke Lakatos Lászlót javasolta díjazásra. Lakatos úr a Tisza legrégebbi cölöphídja maradványainak a Zagyva-torkolattal szemben történt felbukkanását jelezte a múzeumi szakembereknek 2003 aszályos nyarán, a folyó alacsony vízállásánál. Emellett a régészeti kutatást, dokumentálást, az abszolút kormeghatározást közel félmillió forinttal támogatta, és végig figyelemmel kísérte a feltárás munkálatait.

A Szolnoki Belvárosi Templom plébánosa és az egyházközség világi elnöke Katona Bélát terjesztette elő Mecénás Díjra. Katona úr a műemléki Belvárosi Nagytemplom három nagyméretű, színes ólomüveg ablakának helyreállítási költségeit (1,5 millió Ft) vállalta magára.

A megosztott díjak (kispasztika és díszoklevél) átadására – a korábbi évek gyakorlatával egyezően – 2006. január 22-én, a magyar kultúra napja alkalmával rendezett városi ünnepségen került sor a Szigligeti Színházban.

Horvát Gyula

Rotary farsangok Szolnokon

Magyar és külföldi cserediákok

A farsang, vízkeresztől hamvazószerdáig jelmezes alakoskodással, vidámsággal búcsúztatja a telet, köszönti a tavaszt, várja a természet, az élet megújulását. A szokások az elmúlt évszázadok hagyományain alapulva és változva napjainkig fennmaradtak. Ezekre épít klubunk legrégebben, 1999-óta folyamatosan minden évben megrendezésre kerülő programja, a farsangi mulatság.

A rendezvény szervezőit az az összetett cél vezette, hogy egyrészt a hagyományok ápolásával a tagoknak családtagjaikkal és barátaikkal együtt vidám, kötetlen hangulatú összejövetelt teremtsen. Másrésztől mindez jó alkalom klubunk cserediákjainak a vidám bemutatkozásra, közös szereplésre egymással és a rotaractosainkkal is. Az esemény kapcsán pedig összegyűjthetjük cserediájkaink zsebpénzéhez és nyelvtanulásához szükséges pénz jó részét. A farsangolók ötletes jelmezeikben vágyaiknak, félelmeiknek megjelenítői, vagy csupán önmagukat adják szabadon. Itt mindenki az lehet, ami mindig is lenni akart, de soha nem merte megtenni.

Az est fénypontja a cserediákok bemutatkozása másképpen. Itt megismertük a fiatalok vidám, önfeledt, játékos arcát, hazájuk dalait, táncait, népviseletét. Ízelítőt kaphattunk szokásaikból.

A programok előkészítésében és lebonyolításában sokan részt vállaltak. Kiemelkedő minden évben a Váci László barátunk alkotókedvének megnyilvánulásaként létrejött műsor. Alkotói korszakát kiváló feldolgozások a Hat tyúk tója balettől a Kistehén Zenekar Van egy kék tó a fák alatt kezdetű nótáig megálmodott előadások fémjelzik.

Az első bálokon szép sikert arattak a formálódó Innerwheel tagjai. A Rotary dámák Csokonai Dorottijának feldolgozásával, később Matuz János Az asszony komédiájával szerepeltek. Sajnos ez a sikersorozat nem folytatódott. Bekapcsolódtak az előkészítésbe és lebonyolításba az alakuló Rotaract fiataljai is, a terem feldíszításától a vendégek fogadásán át a tombolasorsolás teljes lebonyolításáig.

Az utóbbi években megismerhettük Szutorisz-Szügyi Csongornak a történettudomány eddigi eredményeit sajátosan értelmező kutatómunkájának esszenciáját Kis Rotary „kultúrtörténet” címmel. Farsangi mulatságainkon baráti társaságom tagjaival is felléptünk, hol a kannibálok táncával, hol a 60-as éveket idéző rock'n roll imádóiként, de bemutattuk a country zene hagyományait, és legutóbb

A Horvát házaspár ideális szereposztásban

Váci nővérek

Erődemonstráció

a cirkusz világát. Az éjszaka csúcspontja Csószity Zoltán barátunk vezényletével a tombolasorsolás. Ezt követően sokszor előkerült a gitár, és Turóczy István barátunk dalra inspirálta jó és kevésbé jó hangú, esti táncokban megfáradt lábú barátait.

Köszönettel tartozunk azoknak, akik nem csak munkájukkal, részvételükkel, hanem adományaikkal is segítették a rendezvény sikerét. Hozzájárultak ezzel a csere-diák mozgalomhoz. Elmondhatjuk, hogy ez egy igaz hagyományokra épülő, minden érintett számára tisztességes program, amely elősegíti a barátságot és a jóakaratot, és ezzel mindannyiunk javát szolgálja.

Daniel Peters Borges bemutatója

A lesifotós Demeter Éva figyelmét semmi sem kerülte el

Előadások a Rotary Clubban 2005/2006-ban

2005. 04. 11. Kiss László, a Varga Katalin Gimnázium tanára, igazgatóhelyettes, tartotta bemutatkozó előadását Gondolatok az iskoláról címmel. A sikert jelzi, hogy az előadót meghívtuk tagjaink sorába, melyet ő nagy örömünkre elfogadott.

2005. 04. 25. Régi adósságát törlesztette a klub! Végre sor került arra, hogy meghallgassuk Rakos Miklósnak, az RC Duna tagjának Johannes Brahms magyar táncairól szóló előadását. Barátunknak nagy szerepe volt az RC Szolnok megalakításában, és azóta is rendszeresen eljár rendezvényeinkre. Az RC Szolnok – többek között – ennek elismeréseként Rakos Miklóst tiszteletbeli tagjává fogadta. Módszeres munkával kutatja és közreadja Brahms 21 magyar táncának forrásait. Az előadás közben fel is csendült néhány Brahms dallam. Aki eljött, és végighallgatta ezt a különleges zenei csemegét jelentő előadást, sokáig fog rá emlékezni.

2005. 05. 09-én Dr. Sulyok Attila tagtársunk előadása hangzott el Utazások Afrika északi és keleti részén, ruandai és egyiptomi élmények címmel. Az Attilától már megszokott, lebilincselő élménybeszámolót hallhattuk ruandai kalandjairól, mely során eljutott a gorillákhoz is a ködben, s jó pár premier plan képet készített a hegyi gorillákról. Immár hagyományos barangolásáról, a szaharai barlangrajzokról is láthattunk újabb exkluzív felvételeket csak most és csak nekünk! Lélegzetelállító volt.

2005. 05. 14-én, pünkösd szombatján, a Charter évforduló ünnepségén került sor Schwertner János klubtársunk nagyszerű, vetítéssel egybekötött előadására, melyben ismertette a Rotary mozgalom történetét. Ezt követően Dr. Kertész Róbert klubtársunk hasonlóan magas színvonalú előadással mutatta be a szolnoki klub gyökereit.

2005. 05. 23-án Weszp Mihály A magyar mezőgazdaság helyzete az EU csatlakozást követően egy növényvédelmi szakember szemével című előadása hangzott el.

Egy héttel később, 2005. 05. 30-án Dr. Nagy Tibor előadása következett: Még mindig szeretem a bluest (is). Tagtársunk, a blues zene nagy kedvelője – Rakos Miklós zenetörténeti előadásától ihletet merítve és kedvet kapva – vetítéssel és zenei aláfestéssel egybekötött színvonalas előadásában ismertette meg hallgatóságát a blues gyökereivel. Az előadás értékét növelte, hogy a blues zene olyan jelentős, de nem reflektorfényben lévő szereplőit ismerhettük meg, akiket a „hálás utókor” nagy részben már elfeledett.

2005. 07. 25-én több hónapos Egyesült Államokbeli tartózkodásáról hazaérkezett klubtársunk, Szoboszlai Zsolt számolt be amerikai élményeiről. Járt Evanstonban, Chicago elővárosában, ahol a Rotary „főhadiszállása”, a világközpont található, amelyet meg is látogatott, és sikerült találkoznia egy kézfogás, 7-8 perc beszélgetés erejéig az épp a székházban tartózkodó világelnökkel! Hangsúlyosan szólt a Rotary 100 éves évfordulóján rendezett világtalálkozón június 17-18-án történt részvételéről.

2005. 09. 05. Dr. Sulyok Attila újabb, Afrikáról szóló előadását hallgattuk, és főleg szomjasan kortyoltuk a látványt, a vizes képeket. Ez alkalommal a víz volt a vezérfonal – folyók, tavak, vízesések.

2005. 09. 19. Programjában Szutorisz-Szügyi Csongor elnök úr kezdeményezte, hogy a klub kiadásában megjelenjen Szolnokiak Szolnokról című interjú- és vallomáskötet (szerk.:

Dr. Nemes András és a hallgatóság egy része

Szoboszlai Zsolt és Dr. Kertész Róbert) szerzőiből hívjuk meg a legsikeresebbnek tartott előadókat. Erre nyílt ülés keretében ez alkalommal került sor elsőként. Valkó Mihály tanár úr előadása hangzott el Móricz Zsigmond nyomában címmel.

2005. 10. 17. A második SzoSzo esten Szalay Ferenc volt polgármester előadására került sor Szolnok lehetőségei címmel.

2005. 11. 22. Újabb SzoSzo est: Botka Lajosné polgármester asszony prezentációja került bemutatásra Szolnok városról.

2006. 01. 09. Vendégünk volt Bán János úr, az Új Néplap főszerkesztője. Ismertette saját és a laptulajdonos elképzeléseit az újság új arculatáról kapcsolatfelvételleként és nyitásként a civil szféra felé is.

Dr. Kertész Róbert régi szolnoki rotarysokról beszélt

2006. 01. 16. A szokásos, harmadik hétfőnként megtartott nyílt SzoSzo esten klubtársunk, *Dr. Nemes András* előadása A protestantizmus szerepe a magyar tudomány megteremtésében címmel hangzott el.

2006. 01. 31. *Bánlaci György*, volt New York-i főkonzul, 1994–1998 között washingtoni nagykövet, a RC Budapest City tagja, volt elnöke tartott előadást, helyzetértékelést hazánk Európai Unió csatlakozásának tapasztalatairól, és hangsúlyozta a lobby tevékenység fontosságát. Felkínálta, hogy EU-Mentor nevű cége képviseletet biztosít az EU fővárosában, Brüsszelben.

2006. 02. 20. Ismét SzoSzo est, *Dr. Kertész Róbert* klubtársunk következett. Előadásának témája a régi szolnoki rotarysok voltak. Az előadó – a tőle megszokott színvonalon – színes, érdekes, archeológiai, történelmi, kultúr- és helytörténeti momentumokat felsorakoztató, vetítéssel egybekötött előadásában mutatta be a klub tagjainak és vendégeinknek a két világháború közötti Szolnokot, valamint az 1932–1939 között működött Rotary Clubot és tagjait.

2006. 03. 20. *Fazekas Magdolna* festőművész kiállításának megnyitójára, majd beszélgetésre került sor a művésznővel,

Dr. Kertész Róbert közreműködésével a SzoSzo estek sorában. Nyílt, személyes hangú vallomás részesei lehettünk, ahol sok titkot elárult saját, belső művészi életéről.

2006. 03. 27. *Katona Béla* és *Lakatos László* Rotary Mecénás Díjasok bemutatkozását hallottuk.

2006. 04. 03. *Dr. Sulyok Attila* barátunk a Tisza mozi B-termében bemutatott, szélesvásznú diavetítéssel kísért előadása ismét elkápráztatta a közönséget! A Dél-Afrikai Köztársaság, Botswana és Leshoto kies tájain járt. Célja bevallottan az esős évszak, a folyók megfigyelése volt. Az állat- és növényvilág, valamint az érintetlen környezet iránti rajongó vonzódása mutatkozott meg, ahogy félelmetes ragadozók és szelíd madarak képei váltakoztak a gyönyörű tájakkal. Kontrasztként láthattuk Fokváros külső szegénynegyedét a nyomorral, és néhány kilométerrel odébb a rendezett gazdagságot.

2006. 04. 24. A nyílt est során *Kardos Tamás* fotóművész kínai utazásáról szóló csodálatos képeinek vetítésével kísért élménybeszámolóját tekintettük meg.

Fazekas Magdolna festőművésznak a Galéria Étteremben rendeztünk kiállítást, amit egy igazi szolnoki műértő, Dr. Irás Mátyás nyitott meg

Fazekas Magdolna az alkotóművészetről is megosztotta velünk gondolatait

Dr. Nagy Tibor - Csószity Zoltán

Show Goes on... avagy a Rotary szárnyakat ad...

Igen, a Rotary Nemzetközi Ifjúsági Cserediák Program, mint a show, megy tovább. A Rotary mozgalom egyik alapelvének megfelelően a diákcsera programban is megvalósult az elmúlt esztendőben a rotáció: cserediákok jöttek, s mentek.

2000-től napjainkig a Rotary Club Szolnok szervezésében és támogatásával húsz 16-18 éves középiskolás diák töltött el egy-egy felejthetetlen évet a tengerentúlon, illetve készül a „nagy útra”.

2005 nyarán tért vissza Csószity Eszter Ecuadorból, ahol első szolnokiként vehetett részt az ottani programban. Csószity Tünde Mexikóban, Weszp Ákos az amerikai Virginia államban járt.

Ez idő alatt csereként fogadtuk Szolnokon Patrice Armagnacot Ausztráliából, Brittany Normandea-t Kanadából, Lloyd Wallace-t Dél-Afrikából, Maria Fernanda Ramirez Montealegre-t Mexikóból.

A 2005/2006. tanévet három diákunk tölti külföldön: Nagy Fruzsina Ausztrália Queensland államában, Schwertner Marcell az Amerikai Egyesült Államokban, Ohio államban, Teszár Dávid Argentínában, Buenos Airesben.

„Cserébe” Szolnokon járhat iskolába Astrid Hildebrand Ausztráliából, Daniel Peters Borges Brazíliából és Leticia Hernández León Mexikóból.

A 2006/2007. tanévben két diáknak adatik meg, hogy

résztevője lehet e csodálatos programnak, ami világszer-
te erősíti a barátságot, a kultúrák és népek egymás iránti
jóakarátát és toleranciáját. Oláh Cintia Szolnokról elsőként
Chilébe, míg Uri-Szabó Olga szintén elsőként Németországba
készül. Ők lesznek jövőre a Rotary Club, Szolnok város,
Magyarország és Európa „kis” nagykövetei.

Szolnokra várjuk Chiléből Susana Valentina González Pérezt,
az amerikai Michigan államból Amanda Kay Heykoopot és
Victor Eugenio Ramirez Sanchezet Mexikóból.

Show goes on...

Az egy évvel nem fejeződik be a program, a barátságok tovább
szövődnek. Magyar fiatalok visszajárnak külföldre, sőt egyik
egykori cserediákunk, Szoboszlai Tamás amerikai lányt vett
feleségül, és egy ideje az Új Világban él. A japán Horiguchi
Naominak pedig hazánk tetszett meg annyira, hogy 2005
szeptembertől az ELTE szociológus hallgatója.

Sorolhatnánk a soha véget nem érő csetelést az interneten,
a szülők, testvérek látogatásait, ami mind-mind a népek
barátságának és a jóakarathoz önzetlen elősegítését szolgálja,
azaz a Rotary alapeszméjét, mely: Service Above Self –
önzetlen szolgálat.

A Rotary Ifjúsági Cserediák Program szolnoki szervezői
(Dr. Nagy Tibor ifjúsági felelős, Csószity Zoltán, Dr. Kürti
László és Váci László, az Ifjúsági Bizottság tagjai) ezúton
köszönik meg a szolnoki Verseghegy Ferenc Gimnáziumnak
a csereprogramban nyújtott segítségét, fogadókészségét,
a külföldi diákokat körülvevő szeretetét, a személyre
szabott törődést, a fenntartó Szolnok Megyei Jogú Város
Önkormányzatának támogatását, hogy az ide érkező diákok
ingyen vehetnek részt a gimnáziumi oktatásban.

Karácsonyi ajándék Patrice-nak

Az ifjúsági felelősök: Dr. Nagy Tibor és Csószity Zoltán

*A minden hónap első hétfőjén megszervezett ifjúsági napok
mindig jó hangulatban teltek*

Búcsúzás...

Csószy Eszter

11 hónap Ecuadorban

2004. augusztus 18-án érkeztem Ecuadorba, a főváros, Quito repülőtérére. Ecuador körülbelül 3-szor nagyobb Magyarországnál, viszont csak 12 millió lakosa van természeti adottságai miatt. A hivatalos nyelv a spanyol, de nem szabad megfedkezünk az indiánok által beszélt quíchoa nyelvről sem.

A repülőtéren már várt az első családom, és vittek az első városba, ahol 5 és fél hónapot töltöttem. A várost Ibarrának, „fehér városnak” hívják. Ibarra 100 km-re van Quitótól, 120 km-re a kolumbiai határtól, és 2500 m magasan fekszik. Egy év alatt 2 családnál, 2 városban és 2 iskolába jártam, így volt alkalmam jó alaposan beleláttni Ecuador hétköznapijaiba.

Ibarra 120 000 lakosú nagyváros, míg Otaválo (a másik városom) 30 000 lakosú kis indiánváros, ami azt jelenti, hogy a lakosság majdnem 95 %-a indián. Míg az első családomnál laktam, egy Pensionado Mixto Atahualpa nevezetű magániskolába jártam. Családom, a Zapata család rendkívül érdeklődő volt, nagyon egymáshoz kötöttünk, szinte családtagnak éreztem ott magam, együtt beszélgettünk, nevetgélünk akár hajnalokig.

A legelső sokk számomra talán az volt, amikor észrevettem, hogy nincs mosógép a házban, hanem a család cselédje kézzel mossa a ruhákat. Később már, mikor láttam, hogy ez szinte minden házban így van, hamar hozzászoktam. Az első családomnál lévő cseléddel nagyon megértettük egymást,

Az Egyenlítő vonala

Imádok fára mászni

szinte nagymamámnak tekintetem. Vele is órákat tudtunk beszélgetni, együtt főzőcskézni, havonta legalább kétszer készítettem palacsintát és gulyást, amit mondanom sem kell, mennyire imádtak.

Ezért volt iszonyatosan nehéz januárban családot és várost váltanom. A hírt nagyon nehezen vettem tudomásul, de nem kellett ahhoz pár hét, hogy rájöjjek, mennyire jól jártam a 2. családommal is. A Nicolalde család is nagyon nyitott volt, velük meg naphosszakat kártyáztam.

Egy év alatt sikerült szinte egész Ecuador bejárnom, és felfedeznem az ország csodálatos sokszínűségét. Ecuadorban a földrajzi adottságok szinte mindegyike megtalálható. Az ország közepén végighúzóódó Andok hegység teszi az országot hűvössé, holott az Egyenlítő miatt mindenki azt hinné, hogy elviselhetetlenül meleg van. Az ország nyugati felén, a tengerparton ez így is van. A páratartalom óriási, igaz, a folyamatos eső miatt a nap nem mindig látszódik, viszont ennek ellenére a napolajat egyszer sem szabad otthon hagyni, ugyanis a naptól függetlenül eszméletlenül le lehet égni. Ezenkívül az ország keleti részén megtalálható esőerdő, és az országtól 1000 km-re eső Galápagos-szigetcsoport teszi Ecuador annyira izgalmassá és egzotikussá.

Ecuador e gyönyörű helyeire volt alkalmam ellátogatni. Az ecuadori RC szervezésével elutaztunk a tengerpart egy gyönyörű, viszont igen szegény városába, Portoviejába, ahol ha az emberek mezítláb járnak, cseppet sem meglepő. Ezenkívül a fővárosba, Quitóba mentünk, amely egy csodálatos város. Guayaquil, Ecuador legnagyobb városa, és az ország paradicsoma, Galápagos következett, ahol egyedi az állatvilág, több száz működő vulkánnal és 300-400 óriásteknőssel. Ellátogattunk Ecuador gyógyvizeinek városába, Banosba, Riobámbába, és Cuencába, ahol az egyetlen fennmaradt inka rom található.

A Rotary által szervezett utazásokon kívül magunk is szerveztünk kirándulásokat Ambátóba, a Dél-Amerika-

-szerte ismert virágfesztiválra, és Cuyabenóba, ami az őserdőben található kis falu. Talán ez a kirándulás volt életem egyik legjobb hete, Galápagost is túlszárnyalta. Óriási élmény volt azt látni, hogyan élnek az emberek áram, TV, autó, azaz civilizáció nélkül, és mégis boldogan. A stressz számukra ismeretlen fogalom.

Ezen a kiránduláson óriási élményekkel lettem gazdagabb. Fürödtünk a Rio Agrióban, ami, mondanom sem kell, telis tele van piranhákkal, ezen kívül egy 6 órás feledhetetlen dzsungelsétán voltunk, ahol lett egy kis fogalmunk arról, hogyan élheti túl az ember, ha elvész a dzsungel közepén. Fárasztó volt, de mégsem vettük észre azt, ahogyan telik az idő, annyira élvezetes volt. Ehhez az élménysorozathoz

jött még hozzá a dzsungel sámánjával való találkozás, ahol megkóstoltunk egy AYAHUASCA nevezetű, a sámán által készített varázsitalt, amely nagy élményt nyújtott mindegyikünknek.

Összességében ez az egy év csodálatos volt, és egyben (azért hozzá kell tennem) nehéz is. Cserediáknak lenni szép és jó, viszont ahhoz, hogy tényleg az is legyen, rengeteg türelemre, alkalmazkodókészségre van szükség, mivel szeretteink távol vannak tőlünk, saját magunknak kell magunkat feltálni tizenévesen, ami nem egyszerű. Nekem ez az egy év felejthetetlen volt, amiért köszönettel tartozom egyrészt családomnak, másrészt a Rotary Club Szolnoknak!

Csószy Tünde

A legszebb évem Chiapas államban

Chichen Itza, maja piramis

2004. július 15-én indultam Mexikóba. Mexikóvárosban Hugo várt rám. Nekem nagyon nagy szerencsém volt, mivel Hugo 5 éve volt Szolnokon cserediák, így én ismertem valakit, és nem voltam teljesen egyedül. Chiapas államba kerültem. A város, ahol eltöltöttem 1 évet, Comitán volt. Comitán Dél-Mexikóban helyezkedik el. 1500 m magasan, az őserdőben, 1 órára Guatemalától.

Egy év alatt 2 családnál voltam. Az első családomnál december végéig laktam. Az első időszak nagyon nehéz volt ennél a családnál. Ekkor vettem észre, hogy mennyire különböznek a magyar és a mexikói családok. Az értékrendjük teljesen más, lényeges különbség van a mexikóiak életkörülményei között. A lakosok egyik része hatalmas villákban lakik, sofőrjük, cselédjeik és testőreik vannak, a másik véglet pedig a szegények. Fából összeeszkábált kis viskókban laknak, mezítláb kéregetnek az utcákon általában 4-5 éves kisgyerekek. Nagyrészt az indiánok élnek így.

Az én első családom a felső réteghez tartozott. Nagyon gazdagok voltak. A házban volt 4 cseléd, 1 szakács és 1 sofőr, aki egyben a testőröm is volt. Akárhova mentem, mindig velem kellett, hogy jöjjön. A suliba vitt és hozott. Ha este elmentem a barátaimmal szórakozni, ő végig mellettem állt. Bár ebből nem volt túl sok alkalommal részem, mivel a család általában nem engedett el sehova. A közbiztonságra fogták. Az én városom elég kicsi volt, és mindenki ismert mindenkit.

Akiről tudták, hogy gazdag, annak tényleg veszélyes volt egyedül járkálnia, és mivelhogy én ebbe a családba tartoztam, ezért engem is féltettek. Ezt nekem nehéz volt megszokni, mert itthon szabadon járkálhattam akár este is, ott fényes nappal 2 utcával arrébb sem tudtam menni testőr nélkül.

A család nagyon konzervatív volt. A lányok és fiúk jogai között óriási különbségek vannak. Kicsit „erősen” mondva, a fiúk bármit megtehetnek, a lányok szinte semmit. Mexikóban a nők nagy része egyáltalán nem is dolgozik.

A másik családom nem volt ennyire gazdag. Nekik „csak” 1 szakácsnőjük, 1 cselédjük, és 1 kertészfiújuk volt. Sokkal jobban éreztem magam náluk, mert nem fogtak olyan keményen, mint az előző családnál, sokkal inkább családtagnak éreztem magam.

A Rotary Clubom nagyon szervezett volt. Kéthetente voltam klubülésen. Mindent tudtak rólunk, és mindenben számíthattam rájuk. Comitánban rajtam kívül még 4 cserediák volt; egy fiú és egy lány Amerikából, egy ausztrál lány és egy német lány. Nagyon jóban voltam velük.

Sokat utaztam. Mexikó 32 államából 18 államban jártam. Mexikó a leggyönyörűbb ország, amit valaha láttam. Csodálatos természeti adottságai vannak: a sivatagtól a hegyeken át az őserdőig, és a híres tengerpartjai (Cancún, Acapulco). Ami a legjobban megfogott Mexikóban, az a kultúrája. Utazásaim során a maja, azték, olmék indiánkultúrát ismerhettem

Mexikói barátokkal

meg. Hihetetlennek és misztikusnak tartom őket. A piramisai meg egyszerűen lenyűgözőek. Európai szemmel érthetetlennek tartom a piramisépítést, és azt a matematikai tudást, ami birtokukban volt. Mégis, mikor ott voltam, olyan érzésem volt, mintha álmodnék. Nagyon sok piramishoz volt szerencsém eljutni, és azt tapasztaltam, hogy mindegyik különbözik a másiktól.

Chiapas állam, ahol éltem, egy maja körzet volt, így a maják állnak hozzám a legközelebb. A városomban volt egy pici piramis, és mindig oda mentem, ha gondolkodni szerettem

Nagy Fruzsina

Terra Australis

A Rotary Club Szolnok jóvoltából még másfél hónapig Ausztráliában, Queensland államban a Mirani Rotary Club cserediákja vagyok.

Már több mint tíz hónap eltelt az itt töltött évből, de néha még mindig nehéz elhinnem, hogy mennyi új emberrel találkoztam, mennyi új szokást ismertem meg, és én is mennyit változtam ez idő alatt. Ha a kultúráról, szokásokról és az emberekről akarok beszélni, nem mondhatom, hogy az egész országra vonatkozik, amiket itt tapasztaltam, mert többször hallottam, hogy a hét állam Ausztráliában (Queensland, New South Wales, Victoria, South Australia, Northern Territory, Western Australia, Tasmania) akár hét ország is lehetne, néha annyira különbözőek.

Tapasztalataim szerint az itteniek nagyon nyitottak, és nem sokat idegeskednek, inkább lazák, de persze ha komoly dolgokról van szó, akkor komolyak is tudnak lenni. A legtöbb „aussie” szeret hátrádolni egy üveg sörrel, és nézni a rögbi vagy a krikettet, a sport ugyanis itt nagyon fontos része a hétköznapi életnek. Az, hogy szeretnek hátrádolni, nem is csoda az itteni trópusi hőségben, amit valószínű azért nem volt túl nehéz megszoknom, mert „télbe” érkeztem. A tél itt egy éppen elviselhető hőmérsékletet jelent, ez a száraz évszak. Szeptembertől kezdett felmelegedni az idő, és januárban volt a legmelegebb. Az éghajlatnak köszönhetően szinte minden kertnek részei a narancs-, citrom-, mangó- és pálmafák meg sok más trópusi növény.

Számomra meglepő volt, mennyire védekeznek a nappal szemben. A három legfontosabb dolog a magas faktorú napkrém, kalap és napszemüveg; nincs senki, aki kifeküdne

Zsebibaba...

volna. Ez az egy év, amit kinn töltöttem, a legszebb évem volt eddigi életemben. Iszonyatosan sokat tanultam: a spanyol nyelvet elsajátítottam, egy cseppnyit a kultúrából és a történelemből, a mexikói életérzést, megtanultam a latin zene szeretetét. Azt is megtanultam, hogyan találjam fel magam egyedül, bármiről van is szó, mivel csakis magamra számíthattam egy évig. Köszönöm az RC Szolnoknak és a családomnak, amiért megadott nekem ez a lehetőség!

Ki van a ketrecben?

süttetni magát, hogy leburnuljon. Ez azért van, mert itt a legmagasabb a bőrrák veszélye. És tényleg érezhető, hogy itt máshogy süt a nap, mert nemcsak meleg van (és magas páratartalom a sok eső miatt), hanem valósággal égeti a bőrt. A másik meglepetés, hogy az óceánban sem fürdenek sokat, hiába van rengeteg hihetetlenül szép tengerpart. Ennek pedig kis mérgező medúzák az okai. Csak kijelölt helyen és időben, esetleg hálóval körbevett részeken fürödnek.

Mivel engem a Mirani Rotary Club fogad, ebben az évben a Mirani középiskolába járok. Mirani egy kb. 3000 lakosú település, van egy kisebb központja a Pioneer folyó partján, itt található az iskola is. Mindkét fogadócsaládom Mackayban lakik, ezért 30 percet autózunk, míg beérek a suliba. Az iskolába vezető út mindkét oldalán szinte végig cukornádültetvényeket vagy cukorgyárakat látunk, mert ez a térség egyik legfontosabb terméke. Az iskolába 500-an járnak, néhányan egészen messziről, mert Miranitól nyugatabbra már egyre ritkább a lakosság. Egyenruhában kell iskolába járni, de mivel ez egy állami iskola, nem túl szigorú. Az iskola blokkokból áll, és az órákat leszámítva mindig az udvaron vagyunk. Az órákat egyben tartják, két hosszabb ebédszünet van. Hat tantárgyat lehet választani, azt hiszem egyedül az angol kötelező. A tanár-diák viszony inkább baráti, ahogy én érzékeltem, és a tananyag sem túl kötött. A felső éveseknek szerdán nem kötelező iskolába menni, választhatnak, hogy otthon tanulnak (házi feladatot vagy házidolgozatot írnak), vagy elmennek dolgozni valahova („work experience”). Ezekről a napokról egy kis füzetben kell beszámolni. Én

legtöbbször otthon maradtam, mert ilyenkor szinte csak az alsóbb évesek vannak iskolában.

Az első napon nagyon izgultam, hogyan fognak majd fogadni, de erre nem volt sok szükség, mert a legtöbben rögtön odajöttek, kérdezősködtek rólam és Magyarországról. Ez megkönnyítette az első néhány napot, amíg megszoktam az új környezetet. Az viszont kicsit megnehezítette a beilleszkedést, hogy rajtam kívül nem sokan laknak Mackayban, és a legtöbb diák 15 éves korától már dolgozik valahol (szupermarketben, gyorsétteremben stb.) részmunkaidőben hétfélegente; az első fogadóanyám ráadásul az iskolában tanít, és nincs túl jó híre...

Schwertner Marcell

Cserediák élet az Egyesült Államokban

A Capitoliumnál (Washington D.C.)

Kilenc hónapja, hogy az Egyesült Államok Ohio államában Rotary cserediákként élek. Ohióban és városom környékén nagyon barátságosak és kedvesek egymáshoz – így hozzám is – az emberek. Clevelandtól nem messze, Hudson városában lakom. Ebben az államban a 19. és a 20. században sok honfitársunk telepedett le. Itt nem kell elmagyarázni senkinek, hogy hol van Magyarország, és milyen folyó folyik Budapesten. Páran még Szolnokról is hallottak. Az iskolában is vannak magyar nevű (Tóth, Nagy, Szalai) diákok, de magyarul már nem tudnak. Nagyon meghatottam Rakocyné iskolatársnőmet, amikor ősei nagyszerűségéről meséltem.

Az időjárás és a négy évszak Ohióban nagyon hasonló, mint otthon. Bizonyára elődeink ezért választották letelepedésül ezt az Erie-tó melletti területet.

2005. augusztus 16-i megérkezésem óta rengeteg emléket és tapasztalatot gyűjtöttem az élet minden terén. Az iskolám a Hudson High School, az állam egyik legjobb középiskolája, rengeteg kiváló tanárral és diákkal. A cserediák élet kezdetben – bevallom – nagyon nehéz volt, szerencsére hamar feltaláltam magam, és elég népszerű lettem az iskolában. Jó lehetőség, hogy a tantárgyaimat magam választhatom, sok tantárgyat tanulok és tanultam. Az első szemeszterben angolt, emelt szintű matekot, gazdaságtant, biológiát, ESL-t és fényképészetet vettem fel. A félév végén véget ért a fényképészet és a gazdaságtan, mivel ezek egyszemeszteres tantárgyak, ezek helyett az emelt szintű informatikát, üzleti és vállalkozási ismereteket, valamint az előadástant tanulom.

Azt hiszem, azért már beilleszkedtem, és szinte fel sem tűnik, hogy cserediák vagyok.

Az elmúlt 10 hónapban tehát rengeteg élménnyel gazdagodtam. A héten pedig a Rotary által szervezett háromhetes szafari túrára megyek a többi cserediákkal. Azt hiszem, mindannyian nagyon izgatottak vagyunk, mert izgalmasnak és kalandosnak ígérkezik.

Utána már csak pár hetem marad... Megpróbálok majd minden percet a lehető legjobban eltölteni.

Érdekes, hogy itt a diákok nagy része igen művelt és okos. Ez nagyrészt annak köszönhető, hogy a város gazdag, és a lakosság is az USA átlagánál sokkal módosabb, igényesebb. Az iskolámnak kiváló sport csapatai és szakképzett edzői vannak. Az iskolai sportidényt három szezonra bontják. Az első szezonban, a tanév elején az iskolai focicsapatban játszottam, ahol sok szép eredményt értünk el. A második szezonban, télen csapatsport helyett rendszeresen az edzőterembe jártam. Jelenleg, az utolsó szezonban az iskolai „track team” tagja vagyok. Ebben sok atlétikai sport van, például futás, magasugrás, távolugrás, rúdugrás, súlylökés és diszkoszvetés. Én az utóbbit választottam. Korábban nem dobtam diszkoszt soha, de elég jó sportra találtam benne. Úgy 40-50 méter körüli az eredményem. Ez a klasszikus sport közel sem olyan egyszerű, mint gondolnánk, a technikája nagyon bonyolult.

A szabadságoszobor előtt

Nagy élmény számomra, hogy a sportnak itt milyen jelentősége van. A környezetemben mindenki sportol, és egyben sportrajongók is. Így én is eljuthattam kiváló baseball, hoki, foci és kosárlabda meccsre.

Az eddigi ittlétem alatt hat fogadó családnál laktam. A szám riasztónak tűnik, pedig sem velem, sem a családjaimmal – egy elég rossz családot leszámítva – nem voltak gondok. Az elején mindenki fogadni akart, és ez az aktivitás a végéig is kitartott. Szerencsére voltak nagyon jó és még annál is jobb családjaim. Ilyen a mostani családom is. Ők a Lopez family. Látszik, hogy őszintén szeretnek, és családtagnak tekintenek – ez nagyon jó érzés.

Teszár Dávid

Viva la Argentina!

Argentína = Maradona, River, Boca, tangó és Perón. Utam előtt, mikor még balga voltam és tájékozatlan, ilyesféle méretes közhelyekkel azonosítottam célállomásom. A kalandos expedíció végeztével viszont – többek között – olyan mikroinformációkkal lettem gazdagabb, amelyeket maximum a bennfentesek ismernek, és pedig: az argentin hölgyek egy attóval talán szebbek, mint a hazaiak; mindenki csókol, de szigorúan csak egyet, s kizárólag a jobb orcára; nincs kenyér a szó magyar értelmében, csak szeletelt meg francia; csuda jó grapefruit ízesítésű üdítőik vannak; vannak sávok, de irányjelzőt senki nem használ, csak mennek, mint a vad; a gyakorta használt spanyol cozer (megfogni) ige odaát a szexuális aktus vulgáris megnevezését jelöli (minekután a szegény spanyol turisták nem értik, miért röhögik szénné magukat az argentinok). Csupán néhány, tragikus hirtelenséggel bepillanó emlékkép volt ez, amelyek tūpontos kifejtése önmagában megtöltené a rendelkezésemre álló felületet...

Az a bődületes nagy megtiszteltetés ért, hogy a szolnoki Rotary Club támogatásával cserediákként Buenos Airesben képviselhettem Magyarországot. Akárcsak itthon, Argentínában is minden a fővárosban összpontosul, aztán nagy szünet, majd pedig következik a kétmillió lakossal kevesebbet számláló Rosario. Úgy tartja a mondás, Buenos Aires a leeurópaibb latin-amerikai város, ezt pedig csak megerősíteni tudom: egyáltalán nem éreztem azt a kulturális szakadékot, amely az európai és a dél-amerikai kultúrkört elválasztja egymástól. Ismerősnek ható épületek (habár amikor mondták a turistaként Magyarországot is megjárt argentinok, hogy hasonlít Budapestre, a példát kissé profánnak találtam), rengeteg a fehér (kiváltképp spanyol és olasz leszármazott), s a város hangulatában sem tapasztalni drámai eltérést az Európában megszokottól. Igazi paradicsom ez a hatalmas metropolis a kultúremlékeknek (ekként magam is tapsikoltam), sorjáznak a történelmi nevezetességek, emitt egy művelődési központ, amott három múzeum, két sarokkal arrébb egy galéria, mögötte mozi, mellette színház: csak győzzön az ember kulturálódni, ennek a lehetőségét a fővárosból aztán igazán nem spórolták ki. A bendő bajnokai is elismerően csettinhetnek, hiszen sorjáznak a kávéházak, a cukrászdák, az éttermek és a különféle sörözők – a legjobb benne pedig az, hogy minden nyitva áll. Ha az embernek hajnali fél négykor támad kedve falatozni, esetleg reggel hét körül egy buliból hazafelé jövet (gyanús, mintha ez velem

Az amerikai felfogás szerint mindenben eredményesnek kell lenni! Összességében úgy érzem, eddig sikeres voltam. A klubban és az iskolában ismernek, elfogadnak, sok barátom van, akik rajtam keresztül a Rotaryt és Magyarországot is megismerik. Remélem az erőm és a kitartásom megmarad. Köszönöm a lehetőséget a szolnoki Rotary Clubnak, bízom benne, hogy cserediák programjukat sikeresen folytatják, és sok diáktársamnak adnak majd lehetőséget erre az életre szóló élményre.

is előfordult volna), akkor rendszerint az a legnyomasztóbb kérdés, hogy melyik helyet válassza a kulináris élvezkedés céljából. Éjszakai lények az argentinok, később esznek, később fekszenek, később kelnek, mint ideát, partizni pedig meglátásom szerint világszinten képesek: éjjelre-egyre érkezünk, bemelegítés, négytől kezdődik az igazi móka, ekkor általában mindenki megőrül, és hatig megállás nélkül ropja, hét körül hazafelé vesszük az utat, így nyolcra még a legrosszabb esetben is hazaérünk (mint az első négy hónap esetében, amikor egyórás buszút szükségeltetett a lakás és a városközpont távolságkülönbségének leküzdésére). Mások Argentínában a távolságok, például a Szolnok–Pest út időtartama argentin szemmel igencsak kacagnivaló, az ingázók ennek a dupláját is lazán megteszik reggelente, további illusztrációként pedig hadd értekezzen arról, hogy ha egy La Plata-i városlakót meghívunk bulizni, akkor az másnap a legnagyobb természetességgel buszozik majd másfél órát Buenosig.

Rendkívül sok élményben volt részem, igazi bűvészmutatvány kiválasztani közülük néhányat. Joggal pályázhat e képzeletbeli dobogó legfelső fokára a remek cserediákcsoporttal közösen megtett háromhetes dél-argentin kirándulás, amelynek keretében Patagónia egész területét bejártuk. Szép hosszú ez az ország, minden másnap buszozgattunk gyengéd 20-22 órát, de ezzel az expedíció összes negatívumát elsoroltam, mindezt leszámítva panaszszó számat el nem hagyhatja: az óceánban lubickoltunk (sikertelenül olyan korrektül leégtem,

Csendélet

A patagóniai táj előtt

hogy napokig kissé robotikus volt a mozgásom), voltunk bálna- meg főkanézőben, nagyokat sétáltunk a csuda nemzeti parkokban (az élénk táruló tájtól még a szigorúbbak is instant lepetéztek, bizony mondom a valót, a kilátás egytől egyig képeslapra kívánczolt), és végül hadd ismertessem, mi volt e világlátás-tanfolyam csimborasszója, az über alles: a gleccsertúra! Mászkáltunk jó két órát szöges bakancsban a Perito Moreno elnevezésre hallgató mozgó jégtömegben, ezen pedig nemigen lehet mit ragozni, bitang jó volt. Jártunk a világ legdélebbre fekvő városában, Ushuaiában (a Tüzföld déli csücskén helyezkedik el, minden vackot a „Világ vége” szlogenel adnak el, természetszerűleg marha drágán), remekül van színtezve, ha lenézünk, fodrozódó óceán, ha föl, hófödte csúcsok, szóval igazán rút egy hely. Megjegyzendő, hol máshol találkozna az ember magyar turistával, mint ugyebár itt („Where are you from? – From Hungary. – Vaze’, na neeeee!”).

Tekintve, hogy megveszekedett filmbolond vagyok, különösen kedves emlékeim fűződnek a Mar del Plata-i nemzetközi filmfesztiválhoz, amelyet lehetőségem nyílt teljes egészében végigkísérni. (Hivatalos fesztivál-beszámolómat a Filmvilág júliusi számában olvashatják majd.) Mar del Plata az ország büszkesége, egyike a legkedveltebb fürdővárosoknak, el lehet képzelni, pálmafás parkok, a part mellett hotelek, klubok, kaszinók, a téren folyamatosan szól a tangó, a nyugdíjasok pedig a legnagyobb hőségben is lazán táncra perdülnek, megy a fiesta.

Az argentin utam, egyben életem legkiválóbb bulijaként jegyzem a fesztivál zárópartiját, amelyről okvetlenül nyilatkoznom kell bővebben is. Volt egy jegyem éjfélre a legfrissebb japán Godzilla-mozi (Godzilla: Final wars) vetítésére, így nem terveztem hosszúra a látogatást, de gondoltam, benézek már úgy tíz körül, mi a tényállás, végtére is efféle banzájon még nem voltam (sajtókiküldötként személyre szóló meghívót kaptam e nem mindennapi kollektív mókára). Az emeleten óriási körterem, beljebb még egy hodály méretű szoba, szól a zene, fordulok jobbra, elborzasztóan szépséges latinák mérik a grátisz sört. Hú, mondom, akkor ezennel a Quilmes (argentin nemzeti sör) és a hölgyek győzedelmeskedtek Godzilla felett: maradunk. A java még csak ekkor következett, a belső rész tele kajával, oldalt kiszolgáló-személyzettel megtámogatott full extrás drink bar (valami iszonyat pénzt költhettek nyersanyagra, hajnali négykor mondta be az unalmast a kifogyhatatlannak

tetsző készlet), ekkor már kezdtem elgyengülni, de aztán felbandukolt a színpadra egy jazz zenekar (persze énekesnős kiegészítéssel), én pedig lassacskán egy szerfelett szimpatikus álomvilágban találtam magam. Szállingóztak a Cole Porter-, a George Gershwin- és a Glenn Miller-slágerek, az énekes csaj makulátlan, sóhajtoztam is nagyokat, mondván, ez nem lehet igaz, itt kérem a pompázatos ízlés randevúzik a nagytőkével. Amíg pihent a zenekar, Brian Setzer és James Brown nótákat tolt aláánk a muzsikafelelős, de ekkor már meg sem lepődtem, csupán az „örület” és az „ezt nem hiszem el” nyelvi patronokat durrogtattam monoton magamban. Mellékszál, de megesküszöm arra, hogy itt fotóztam a legszebb argentin lányokat, de ezt valószínűleg már senki nem fogja elhinni nekem, tekintve, hogy a hazaút során sikeresen ellopták a fényképezőgépet, benne az utolsó két hónap mintegy 200 tételt számláló termésével... Mondhatnánk, nem annyira véresen tragikus a dolog, ám engedessék meg, hogy ide csepegtessem a dolog igazi drámáját: több közös képem volt azzal a Q’Oranka Kilcherrel, aki a The new world című 2005-ös Malick-opusban a főszereplő indiánlányt játszotta, nem mellesleg pedig Katie Melua mellett ő az az égi tünemény, akit a világ legelragadóbb teremtésének tartok.

No, de messzire húz az asszociáció, már megint elkalandoztam a nők irányába, helyette inkább folytassuk tovább a mesét, s nyilatkozzunk a többi kiemelt jelentőségű történelemről. A futball odaát a sportok istene, volt szerencsém meglátogatni a River Plate stadionját (ez a legnagyobb Argentínában), ott még a leggyengébb meccsek is olyan hangulatosak, hogy az kevésbé verbalizálható, arról nem is beszélve, hogy egy külföldi számára vitán felül ez a legkitűnőbb iskola a helyi káromkodás-kultúra megismerésére. Szórakozva sajátítható el a lokális szitokszavak döntő többsége, azt hiszem, erre mondaná az angol, hogy edutainment.

Ideje lenne szót ejtenem arról, hogy a spanyol nyelv elsajátítása mellett számomra miféle profitot hozott még ezen út (mert hogy abban úgy hiszem, megegyezhetünk, hogy e kirándulásból csak és kizárólag előnyöm származott). Humorosnak hangozhat, de én igen komoly előrelépésnek érzem azt, hogy a) megtanultam kézzel mosni, b) botor, de vitathatatlanul lelkes lépéseket tettem a konyhaművészet alapfokú elsajátítása végett, c) csodálatos rutinra tettem szert a mosogatás, a porszívózás és a vasalás tárgykörében, d) megbarátkoztam az ún. bürokrácia intézményével, e) és végül, de végképp nem utolsósorban a szokások embereként megtanultam alkalmazkodni a folyamatosan változó helyzetekhez, s rájöttem arra, amire előtte még nem: azt is meg tudom szokni, hogy nincs kellő időm megszokni semmit (érthetőbben és plasztikusabban: a temporális létnek is megvan a maga szépsége). Teoretikai síkon mozgó egyedként tehát egy raklap gyakorlati tényezőt sikerült – valamilyen szinten – elsajátítanom, így sarkítva talán még azt is ki merném jelenteni, hogy megtanultam „élni”. Jó iskola volt, roppant mód élveztem.

Noha immár jószerivel kifogyhatatlan sztoriadatbázissal rendelkezem, s lenne még mesélnivalóm bőséggel (például hogy kint rájöttem az élet értelmére), de sajnos ezeket már nincs lehetőségem kifejtetni, betelt a lap. Végezetül szeretnék köszönetet mondani a szolnoki Rotary Clubnak, amely lehetővé tette, hogy kijussak ebbe a rendkívüli országba, továbbá szüleimnek és testvéremnek, akiknek a támogatására mindig számíthattam.

Amerikában jártam...

Tavaly nyár végén jött el az időm, hogy részt vegyek a rotarys cserediák programban Amerikában, Virginia államban. A nyár gyorsan elszállt itthon, és egyszer csak azon kaptam magam, hogy repülök a tengerentúlra. Az utazás kicsit bajos volt, de végül egy kb. 22 órás repülőút után megérkeztem.

Odakint egy teljesen más világban találtam magam. Az első fogadócsaládom nagyon kedves volt hozzám. Náluk egy hónap megszakítással (el kellett utazniuk) 6 hónapig laktam. Az első nagy negatívum sajnos az iskola volt. A kinti gyerekek ugyanis barátságatlannak bizonyultak, és a viselkedésükkel súlyos problémák voltak. Nehéz volt barátokat találni, de mivel sok volt a külföldi, ez is megoldódott egy idő után. Kár, hogy a bowlingozáson és a mozizáson kívül nem lehetett szinte semmit sem csinálni a szigorú törvények miatt, mivel a szórakozóhelyekre 21 év alattiakat még csak be sem engednek. Érdekes volt, hogy odakint szinte mindenkinek volt kocsija, még a diákoknak is, mivel 16 éves kortól lehetett jogsit csináltatni. Az embereknek általában van pénzük, hogy kocsit vegyenek a gyerekeknek.

Az első félév egy kicsit unalmas volt szerintem, de utána sokat utaztam. Voltam Washington D.C.-ben, meg New Yorkban. Nagyon szép városok, nagy élmény volt ott lenni. A kinti Rotary Clubbal nem volt nagyon szoros a kapcsolat, sajnos csak egy ember volt kinevezve, hogy velünk törődjön (6 cserediák volt abban a körzetben), és így ezzel is akadtak problémák, főleg azért, mert nem voltak jól megszervezve a fogadócsaládok, és így a végére alig volt hova menni.

Tehát az első 6 hónap után – amit egy nagyon jó fogadócsaládnál töltöttem –, átkerütem egy rotarys családhoz, akik úgy is mondhatnám, hogy kényszerből fogadtak. Így hát ez nem működött valami jól, de utána el tudtam intézni, hogy egy általam ismert kinti családhoz kerüljek, akiknél már utam végéig maradtam. Időközben kétszer is levitt minket, cserediákokat az első fogadócsaládom az észak-karolinai tengerpartra, Neags Headre, és ezek nagyon jól sikerült kirándulások voltak.

Cserediákévem végezetéül jött még az utolsó, de a legnagyobb kaland. Egy kététhes út a nyugati-partokon, aminek keretében bejártuk Kalifornia, Nevada, Utah államokat. Voltunk San Franciscóban, Los Angelesben, Las Vegasban, Renóban és még sok más helyen. Fantasztikus élmény volt ott lenni ezeken a helyeken. Az amerikai tagállamok között szerintem olyan különbségek vannak, mintha mindegyik egy más ország lenne, így érdekes volt az évem során utazgatni.

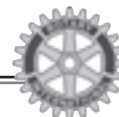
Végeredményben a cserediákévem szerintem megérte, nagyon sok helyen jártam, és volt sok tapasztalatom: jó is, rossz is, sok embert ismertem meg. Szívesen kipróbálnám ezt a programot még más országokban is, de hát erre sajnos csak egy lehetősége van mindenkinek ☺.

Na, ez sem a Lánchíd mögöttem

Csillagokon járva

Patrice Armagnacq (Ausztrália) Magyarország 2005

2005-ben egy csodálatos évet töltöttem Szolnokon. Egy nagyon meleg nyár érkeztem nagyon hideg telbe. Kezdetben nehéz volt megszokni időjárás. Életemben először láttam havat.

A reptérrel egyenes Szolnok mentem ahol talalkoztam első fogadócsaládommal, a Balint családdal. Igaz az első családom nem beszél angol de ez sokat segített a magyar nyelvtanulásban. Már az első hónapban sok elmeny gazdagodtam például voltam Szlovákiában sietni a tesom általános iskola, akik kell mondani jobban siettek (tudjatek én nem lát havat azelőtt és nehéz volt megszokni a -20C-t meg a sokreteg ruha is nehéz volt, ezért estem sokat). Eredmény egy szlovákiai korházlatogatás lett.

Húúúú, ez hideg és fehér...

Daniel Peters Borges (Brazília) Cserediák vagyok, Nem Turista!!!

A legnehézebb dolog a cserediákoknak ez magyarázni amit jelent cserediák lenni, egy évi család és barátok nélkül, ahol senki se ismered és kell megállapodni a problémákkal. Természetesen hiányzik aki otthon maradt, pedig amit tanulunk, megmagyarázhatatlan. Braziliából jöttem, már nyolc hónapja itt vagyok Magyarországon, és sok különbség és képmás érzem egymás között. Nagyon szeretem itt lenni, mert barátságos az emberek, szépek a lányok és az egész ország, különösen emlékmű és várak. Nekem tetszik a magyar étel is, a legkedvencebbek, babgulyás leves, lángos, pogácsa és paprikás krumpli. Apukám Braziliában capoeira tanár, meg Anyukám pszichológus. Egy bátyam van, 22 éves, és ő is volt cserediák, törökországban, és most az egyetemen a Radio és Tv-t tanul. Még nem tudom amit szeretném tanulni az egyetemen, ha hazá megyek Braziliába, talán nyelvet, turizmust, vagy nemzetközi üzletet. Tanulok a harmadik D osztályban, a Verseyhy Ferenc Gimnáziumban, sok barátom van, szoktam velük bulizni, neha focizni, utázni, szoktam is capoeirázni, egy brazil sport ami a rabszolgák teremtetek meg hogy elmenekülni ha szükséges, hárcos tánc afrikai hangszerekkel. Ez a legjobb év az életem, örülök hogy Magyarországon és Szolnokon, örülök is mert nem csak mosolyogok látunk, mint a turisták, hanem érzés is, akitől szeretni gyarorlatok változik.

4 hónap után egy másik család költöztem (Lovász Sándor és Pusztai Aniko). Ott laktam 3 hónapig. Ebből 2 hónapot kizárólag töltöttem. Lengyelországba mentem a Szugyi családdal aztán a Eurotour volt a többi cserediák barátaimmal. Keves időt volt Velük de nagyon jól éreztem magam. Szeptemberben a harmadik családomhoz költöztem. Érdekes volt egy panellakásban élni mert Ausztrália majdnem mindenki kertészházban él. De sok jó ember kis helyen is elfér.

Az egy év során szereztem jó és rossz tapasztalat, voltak nehéz de főként boldog idők amik segít fejlődni és felnőni. Megtanultam egy új és különleges de egyben nehéz nyelvet, én átvettem a magyar szokásokat és sokat tanulni a magyar kultúra az egy év során. Rengeteg új barátom lett. Cserediákok és Magyar (Magyar-japan...Naomi) barátok akikkel mai napig is tart kapcsolatot.

Ezek a barátok és a Szolnoki Rotary Club nélkül nem lehetett volna egy felejthetetlen évem.

KOSZONOM SZEPEN!!!

A hajszárító hasznos szolgálatot tett elgémberedett lábujjaim felmelegítésénél

Capoeira bemutató a Rotary Clubban

Astrid Hildebrand, or Hildebrand Astrid (Australia)

Here In Hungary

Here in Hungary I have had such an exciting time! I have also begun school in a very different and foreign language, made friends through my knowledge of Hungarian and in general just had a fantastic time!

My life here in Hungary is so much more exciting here than it is and was in Australia. I have the opportunity here to understand Hungarian culture and traditions which are completely new and different for me. I also have the chance to learn how to speak Hungarian-something I never expected myself to do, but slowly the language is becoming more clear to me and my Hungarian gets better every day.

My impressions of Hungary are that it is a very beautiful country. The weather is nice and warm now and the people are friendly. I get to meet lots of new people and see how we are different and similar. I love the way you can travel anywhere you want quickly (very quickly compared to Australian travel time) and I cannot imagine leaving this country. After only 4 months living here I cannot imagine a better place.

The freedom here is also something that I have enjoyed a lot. Without my parents here to watch over me I have become a much better organised and much more independent person. This exchange is a great life experience for me.

Vendégségben Demeter Évával...

Astrid Hildebrand vagy Hildebrand Astrid

Itthon Magyarországon

Milyen izgalmas itt Magyarországon! Egy teljesen más típusú és idegen nyelvű iskolába kezdtem el járni, a magyartanulás során barátokra tettem szert, és elmondhatom, fantasztikus! Sokkal izgalmasabb itt az életem, mint Ausztráliában. Lehetőségem van arra, hogy megismerjem a magyar kultúrát és hagyományokat, amik számomra teljesen újak és különbözőek. És amit sohasem gondoltam, tanulhatom a magyar nyelvet, ami lassan kezd érthetővé válni számomra, s minden nap javul.

Benyomásaim Magyarországról azt mondják, hogy ez egy nagyon szép ország. Az idő kellemes és meleg most, az emberek barátságosak. Sok emberrel találkoztam, és látom, mennyire különbözőek és hasonlóak vagyunk. Tetszik, hogy bárhová gyorsan el tudtok utazni (nagyon gyorsan az ausztráliai utazási időhöz képest), és el sem tudom képzelni, hogy elhagyom ezt az országot. Négy hónap ittlét után nem tudok elképzelni jobb helyet.

A szabadság szintén egy olyan dolog, amit nagyon élvezek. Amióta a szüleim nem figyelik minden lépésem, egy jobban szervezett és sokkal függetlenebb személyiség lettem.

Ez a csereprogram nagyszerű élettapasztalat számomra.

...a Kertész családnál

The Hungarian Day in South Africa

Csináltam kicsit regén egy Magyar nemzeti nap a Del afrikai klubomnak.

Kezultem Magyar etelt nekik olyan Gulyas bogracs, Gyumolcs Levest, Ittunk palinkat es unicumot, Palacsintat kezultem es persze ittunk egy jo par Magyar bort.

Klubom nagyon, nagyon szeretetti a Magyar kaja, Bort es Kuturat!!!

Ez olyan volt mert Magyarország nagyon jo hely es nagyon emberek ott lakik!!!

Meg egyszer kosszonok mindenkinek es leci mutatja a klubnak ezek a kepeket az a naptol es a Magyar eloadasom is foladtam!!!

Elnezest kerek a rossz Magyar beszelesem nem meg nem talalkoztam senkivel aki Magyar beszélje!!! Sajnos!!! Tessek megnezni esz cdt....

Kellemes Karacsonyt es Boldog uj evet kivanok mindenkinek....

Egy szer jovok vissza az biztos,

Szeretettel

Lloyd Wallace

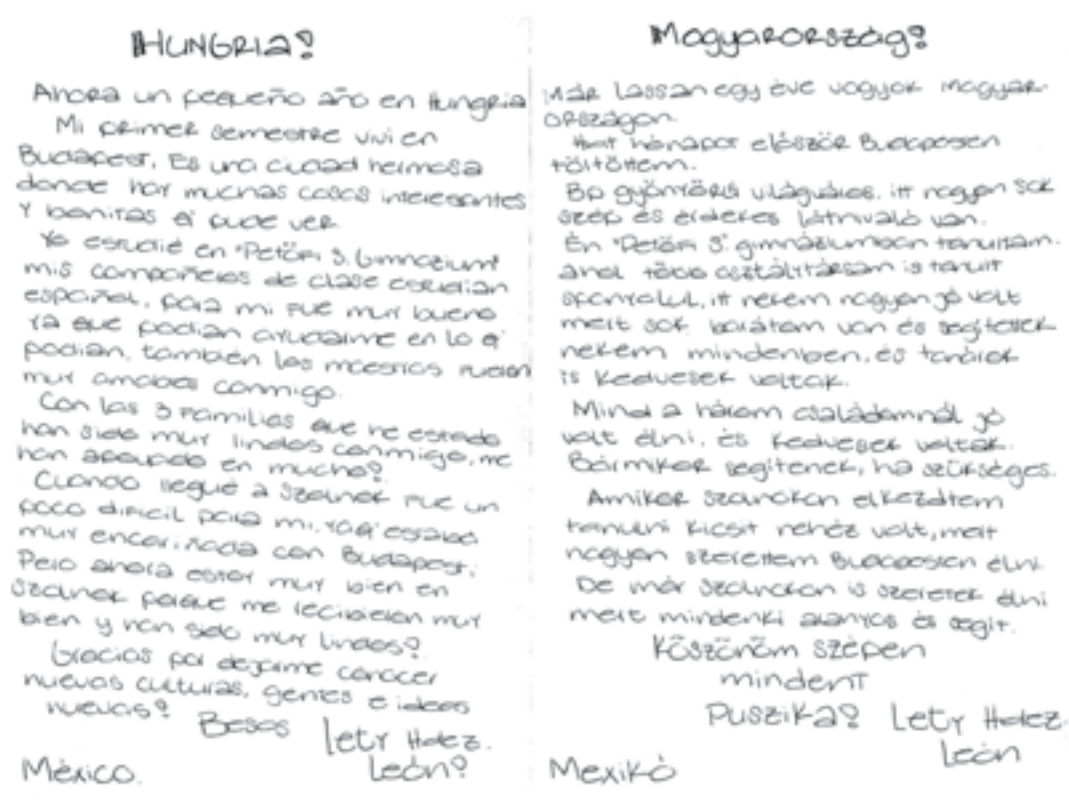
Del Afrikai cserediak 2004-2005tol

Egy magyarországi kép: a világörökséghez tartozó Hollókőn

A „Magyarországi Nemzeti Nap” saját készítésű „óriásplakátja”

A szánkózás nekem nagyon bejött

A húsvétot a Csószity családnak köszönhetően nem úsztam meg szárazon

Bera László

Rotary Club alakul Zentán

A zentai Rotary asztaltársaság

Az alakulóban levő Rotary Club Zenta ez év február 25-én átadta kérelmét a klubalapításra, és mellékelte a teljes dokumentációt. Minden pillanatban befuthat az engedély, és készülhetünk a beiktatási ceremóniára. Terveink szerint szeptember 9-e lenne az ideális időpont, hiszen ez egyben városunk ünnepe – Zenta Napja. Az idei év egy számunkra jelentős jubileum éve, hiszen pontosan 500 esztendővel ezelőtt kapta meg Zenta a „szabad királyi város” rangot és az ezzel járó kiváltságokat II. Ulászló királyunktól.

A kezdetekről

Ahogy a Tiszát közrefogja a két partja, úgy a városba is egyszerre két oldalról hullámozott be a Rotary szellemisége. A zentai kórház vezetőségének, Dr. Tari Jenőnek és Dr. Vasas Mihálynak a 2002/2003-as év folyamán számos alkalommal volt alkalma találkozni a Rotary Club Budapest-City tagjaival, akik segély formájában több ízben is gyógyszerekkel, gyógyszerészeti segédeszközökkel, valamint az alapvető egészségügyi ellátás biztosításához szükséges orvosi eszközökkel és berendezésekkel támogatták ennek az egészségügyi intézménynek a működését.

Másrészt – és nagyjából ugyanebben az időben – két Zentáról Szolnokra elszármazott barátunk, Csószity Zoltán mint az ottani Rotary Club oszlopos tagja, felesége, Pruha Csószity Ágota több ízben is meghívták jelen sorok íróját és családját, hogy vegyenek részt az ottani humanitárius jellegű akciókban, ünnepségeken és jótékonyági bálokon. Ezek a látogatások is meggyőztek – vagy mondjuk így, „megfertőztek”, a szó pozitív értelmében – arról, hogy milyen sokat tud segíteni egy ilyen szerveződés a saját közösségén. Váci László egy

fergeteges Rotary buli alkalmával a tőle megszokott impulzív stílusával elosztotta kishitűségünket, és a továbbiakban is jelentősen segítette alakulásunkat. Felejtethetetlen a szolnoki klub segítőkészsége, amikor a csúszós utak ellenére is szép számban leutaztak hozzánk, hogy átadják tapasztalataikat, segítsék szárnybontogatásainkat.

Ezek lennének tehát a kezdetek, az eszme és az ötlet megszületése, érdekes módon egyszerre és egy időben két irányból is, amelyet néhány előzetes megbeszélés követett a Zentához földrajzilag két legközelebb álló klub, a szabadkai, illetve a nagyikindai Rotary Club tagjaival, akik szintén önzetlenül támogatták és segítették a megalakulásban levő zentai klub létrejöttét.

A zentai kezdeményezők 2004 augusztusában tartották meg első üléseiket, az év végére ez az akkor még mindig nem hivatalos és nem bejegyzett társaság már 15 tagot számlált, majd 2005. május 5-én hivatalosan is megalakult mint polgárok egyesülete. A klubnak ma már 25 tagja van, és folyamatban van a Rotary Internationalbe való betársulás is.

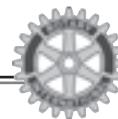
Aktivítás

A teljesség igénye nélkül tekintsünk vissza az első lépésektől napjainkig! Klubunk két alkalommal szervezett jótékonyági hangversenyt az utazó zentai diákok megsegítésére. Rendszeresen megjelenünk a szolnoki RC jótékonyági báljain, Charter évfordulóin, borkóstolón, Gulyásfesztiválokon és egyéb, a barátkozást elmélyítő rendezvényeken. Két ízben látogattunk a Palicsi Szüreti Napokat a szabadkai RC szervezésében, valamint családi mulatságokon vettünk részt. Szoros a kapcsolatunk a nagyikindai és külai RC-vel is, nincs olyan rendezvény, amelyre ne mennénk szívesen. Ez idáig két új szerbiai (vajdasági) klub Charterén volt alkalmunk részt venni: újvidéki Duna Rotary Clubén, amely abban a városban immár a második klub, és a Rotaractból nőtte ki magát, valamint a külai Rotary Clubén.

Vadász szakosztályunk idén februárban Rotary fácánvadászatot szervezett a külai, a nagyikindai, a szabadkai és a zombori vadászok részvételével. 600 rózsatövet ajándékoztunk az önkormányzatnak parkjaink, tereink szebbé varázsolására. Tevélegesen is részt vállaltunk az elhanyagolt népkerti játszótér kitisztításában, valamint az összegyűjtött szemét elhordásában. Parlagfű irtási munkaakciót szerveztünk a helyi Locator ifjúsági szervezettel karöltve, és környezetvédelem céljából előadássorozatot szerveztünk, rámutatva a parlagfű egészségügyi (allergia, fulladás stb.), valamint ökológiai káros hatásaira.

A zentai utazó diákok alapítványának támogatására szervezett gálaműsor egyik közreműködője Lajkó Félix volt. A jótékonyági rendezvényt a szolnoki klub népes küldöttsége támogatta.

Dr. Nagyné Varga Ilona

Egy rotarys feleség „kérdései”

Amikor Dr. Kertész Róberttől, a Hírlevél szerkesztőjétől megtisztelő felkérést kaptam e cikk megírására, számos dilemma merült fel bennem, csakúgy, mint máskor, ha a szerző „szabad kezet kap”: a „mit” és „hogyan”, „milyen stílusban” eldöntendő kérdései.

Legyen talán nosztalgikus? Emlékezzek az immár tíz évvel ezelőtti hétfő estékre, amikor néhányan – érdeklődők, majd elmaradók és volt, ill. jelenlegi klubtagok – a Hozam Klubban Rotary asztaltársaságként ismerkedtünk e világszervezet struktúrájával, szabályaival, s hosszan mérlegeltük, hogyan lehetne Szolnokon olyan szervezetet kialakítani, mely szervesen kapcsolódik a nemzetközi hálózathoz, ugyanakkor a benne résztvevők igényeihez és a helyi sajátosságokhoz is illeszkedik?

Vácsoljam, hogy néhány hónap után milyen nehezen döntöttem a kilépésről, mert bármennyire vonzott az értékrend, a küldetés és az a sokszínű közösségi tevékenység, amit kínált e szervezet, és bármennyire érdekes és kitüntető helyzet volt, hogy a társaság egyetlen nő tagjaként számítottak véleményemre és befogadtak? Akkor nem tudtam összeegyeztetni részvételemet munkahelyi és családi kötelezettségeimmel. Írjam meg, milyen jó érzés volt, amikor 2000-ben férjem tagja lett a klubnak, és így újra kapcsolódhattam a már kialakult és jó presztízsű, ambiciózus társasághoz?

Legyen inkább tárgyszerű? Így végiggondolhatom, hányféle szemszögből közelíthetem meg a témát, hogy tudniillik, milyen szerepekből látom a klubot nem pusztán kívülről, hiszen számos programja inkább a „benn is vagyok” helyzetet biztosítja...

Írjak arról, hogyan látom a klubot mint feleség? Mit jelent szerintem rotarys feleségnek lenni? Milyen kihívásokkal (sokak szerint a kihívás és a probléma szinonimák!) jár, ha a férj szabadidejének jelentős hányadát a klubkötelezettségei kötik le? Hogyan lehet a feleség valódi partner a klub-élettel természetesen együtt járó konfliktusok egyéni feldolgozásában? Rögzítsem azt, hogy jó tudni, a férjemnek ez egy olyan hely, ahol kikapcsolódik, ahol jól érzi magát?... Idézzem ennek egyik bizonyítékaként, milyen lelkesen indul hétfő esténként az ő klubjába? Emlékezzek, milyen gazdag élményekkel jár részt venni, partnernek lenni a klub céljainak megvalósításában? Például említsem, milyen nagyszerű a feleségekkel együtt készülni a farsangi mulatságokra, színdarabokat próbálni közös örömeinkre és férjeink dicséretére vagy éppen tréfás elmarasztalására? Soroljam e közel egy évtized alatt milyen sok hagyományt teremtett ez a klub, s ebben mennyi szerepet kaptak a családtagok is? Talán ezeknél is több mondanivalóm lenne, ha mint szülő nyilatkoznék arról, szerintem mit jelent a gyerekeknek a klub életében és programjain részt venni?

Számoljak be arról, mekkora vállalkozás gyerekeknek, szülőknek, a klubnak a Rotary Nemzetközi Cserediák Program? Mit jelent gyerekeinknek egy másik földrészen a sajátunkétól – sokszor teljesen – eltérő kultúrában, iskolában, családokban egy évet

eltölteni? Valljak arról, milyen segítséget ad a klubtagok, a „rotarysszülőtársak” szolidaritása, ahogy átsegítenek az egy év alatt szükségszerűen adódó nehéz helyzeteken, illetve milyen nagyszerű érzés együtt örülni a gyerekek eredményeinek, s közösen hallgatni beszámolóikat életre szóló élményeikről? Lehet-e az előbbi szerepek mellett a fogadó család, a fogadó szülő szempontjából megközelíteni a Rotary egyik legsikeresebb programját, a Cserediák Programot? Mutassam be, milyen elkötelezettséggel törekszik a klub arra, hogy a külföldi diákoknak a Szolnokon eltöltött év emlékezetes legyen, s milyen rendkívüli felelősséggel jár a fogadás? Idézzem fel valamennyi cserediákunk egyéniségét, s azt, ahogyan hónapról hónapra a klubulések ifjúsági napján (minden hónap első hétfője) közösen tapasztaljuk, hogyan fejlődik nyelvtudásuk, hogyan sikerül beilleszkedniük, és hogyan „érnek” tapasztaltabbá? Emlékezzek arra, olykor vitákkal és kompromisszumok árán – fogadó- és „keresztyszülők”, ifjúsági felelősök –, toleranciájuk és empátiájuk mozgósításával segítettük át cserediákjainkat nehézségeiken? Vagy inkább a búcsúzó gondolataikat idézzem, azt, ahogyan tükröt tartottak nekünk (szokásainkról, habitusunkról, attitűdjeinkről stb.), s értékeljem, hogyan ismerjük fel évről évre, mennyit tanulhatunk mi is tőlük, ill. hogy a befektetett kapacitásaink megtérülnek?

Mindezekén túl, vagy inkább ezekkel együtt talán a barátságról, a baráti szerepről kellene ennek az írásnak leginkább szólnia? Arról, hogy új barátokra és egy baráti közösségre találtunk családommal a Rotaryban, s hogy ez a közösség hogyan erősítette kötődésünket Szolnokhoz?

Vácsoljam, ez a klub hogyan biztosít keretet és formát mások támogatására, jóléti szolgálatra, s mit jelent adományozni, tudni, a bálakon és a borkínálásokon közösen gyűjtött forintokkal mennyit segíthetünk?

Eddig jutottam dilemmáim számbavételével, amikor csörgött a telefonom, a szerkesztő figyelmeztetett, lapzártá van!

Belátom, nincs több idő, pedig csak a kérdésekig jutottam... Gondoltam, azért elküldöm..., talán ez is bekerülhet a lapba, s egyszer lesz még alkalom a válaszaimat is megírni.

Magunk mögött hagyott évek – egy klubalapító gondolatai

Gyűlnek, sorakoznak a Rotary évkönyvek a könyvespolcomon. Hamarosan melléjük kerül a tizenhatodik is. Vaskos, gondosan szerkesztett, tiszteletet parancsoló könyvek, két nagy Rotary kormányzóság adataival. Mintha a hajdan volt Monarchia szellemét idéznék. Eltűnődöm ezen. Megpróbálom elképzelni, milyenek lesznek a következők, hiszen a jövő évtől önálló Rotary kormányzósága lesz Magyarországnak. Újabb tűnődés, de gondolataim ezúttal már a magunk mögött hagyott, csaknem két évtizednyi időszakra szállnak vissza. Klubom, az RC Budapest–Duna 1991. április 30-ai megalakulása óta éppen 15 esztendő telt el.

Ekkor alakult a Budapest–Budavár klub is, azt követően, hogy 1989. június 25-én, a Hotel Interkontinentálban még az első magyar klub, az RC Budapest újraalapítását ünnepelhettük. Ekkor, egy időben alakult Budapesten és Varsóban Rotary Club, elsőként a kelet-európai régióban. Mivel a zenei program szervezőjeként és „szimpatizánusként” már a június 25-ei rendezvényen is jelen lehettem, jól emlékszem a rengeteg külföldi vendégre, akik elhozták klubjaik jókívánságait és ajándékait. Egy berlini rotarysta a berlini fal egy darabját cipelte ki nem kis erőfeszítéssel az elnökségi asztalhoz. Nem mindennapi látvány volt...

Reményteljes izgalommal és várakozással telt ez az időszak, hiszen a magyar Rotary szervezet újraalapításával olyan kiváló, hajdani rotarysták nyomdokába léphettünk, mint Bláthy Ottó mérnök, Glatz Oszkár festőművész, Hubay Jenő hegedűművész, Kandó Kálmán gépészmérnök, Kisfaludy-Strobl Zsigmond szobrászművész, Lehár Ferenc zeneszerző, Ódry Árpád színművész, Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas biokémikus, hogy csak néhányat emeljünk ki találmomra a nagy elődök sorából.

Klubom 2006. június 10-én tartandó 15 éves „érettségi” találkozója készülve megpróbáltam összeállítani azoknak a barátainknak a névsorát, akik valamikor klubunk tagjai voltak, és ma már nincsenek körünkben. Levettem hát a könyvespolcon sorakozó 15 évkönyvet, amiből tulajdonképpen kiolvasható az újjáalakult magyar Rotary mozgalom története is. Az 1998-99-es évkönyv 713. oldalához érve különös érzés fogja el az embert, a nagyrészt üresen álló lapon, felül látható, rövid bejegyzést olvasva: „Rotary Club Szolnok in Gründung”.

A következő oldalakon ismerősen csengő nevek olvashatók: Antal Székely Ferenc, Erdei György, Jaczkó György, Kürti László, Lovász Ferenc, Mrena István, Pogány Gábor Benő, Szoboszlai Zsolt, Szügyi Csongor, Teszár László, Tóth Ferenc és Váci László. És a klub 1999. május 23-ai újraalapítása alkalmával – amikor nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy Franz Harnoncourt-Unverzagt kormányzó úr jelenlétében kitűzhettem a Rotaryjelvényt a szolnoki klub alapító tagjainak – már Hoksári László, Kertész Róbert, Sulyok Attila is ott szerepel az alapítók sorában.

Egy új klub alapítása természetesen nem köthető egyetlen ember nevéhez, ezért szeretném megemlíteni azokat a barátaimat is, akik annak idején valamilyen módon szintén hozzájárultak ahhoz, hogy igyekezetünket siker koronázza: Buday Géza, Miklauzic István és Nagy József.

Jól emlékszem az első találkozókra a Hozam Klubban, amikor az alakuló klub magját alkotó Rotary asztaltársaságot, a majdani klub első vezetését, Tóth Ferencet, Szoboszlai Zsoltot, Nagy Lajost, Szügyi Csongort és a többi barátaimat megismerhettem.

Soha, egy pillanatig sem volt bennem kétely abban a tekintetben, hogy jó klub formálódik Szolnokon, és a türelmes, céltudatos építkezés a kellő időben meghozza gyümölcsét. Jó klubot nem lehet „felsőbb” utasításra alakítani: a jó klub maga alakul, és mi legfeljebb hozzásegíthetjük ehhez. Akkori reményeink valóra váltak, aminek együtt örülhettünk, amikor egy-egy jelentősebb esemény alkalmával Szolnokra látogathattam, ráadásul az utóbbi években már klubotok tiszteletbeli tagjaként, amit én nagy megtiszteltetésnek tartok. Ezért is élek most a kínálkozó lehetőséggel, hogy az RC Szolnok újraalapításának hetedik évfordulóján ezzel a rövid visszaemlékezéssel köszöntsem klubotok valamennyi tagját, kedves barátaimat.

Úgy gondolom, a magyar Rotary szervezet újrakezdésének folyamatában ma már kiemelkedő eseményként tarthatjuk számon azt a napot, amikor Szolnokon ismét megalakulhatott a Rotary Club. Kiemelkedőnek, hiszen az eltelt hét esztendő sok-sok eseménye, eredménye mind ezt igazolja. Kíváncsi vagyok, hogy sikeresen folytassátok, amit elkezdtetek, és mindig találjatok új barátokat a Rotary gondolat számára.

Szoboszlai Zsolt

Rotary tükrö RC Szolnok „klubvélemény” kutatás

2002 szeptemberében Erdei György alelnök kezdeményezésére és támogatásával „házi” közvélemény-kutatást végeztem az RC Szolnok teherbíró képességének és készségének felmérése érdekében. A kutatás három alapvető kérdés megválaszolására vállalkozott. Mit szeretnénk? Mire vagyunk képesek? Mi a tevékenységek fedezete?

Az akkor készített vizsgálat rövidített változatát Kertész Róbert kérésére, a dokumentálás igénye és a ma is érvényes tanulságok lehetősége miatt teszem közzé.

1. Szociológiai státusz¹

A kérdőívet az akkor 31 tagú klubból 26 fő (84 százalék) töltötte ki.² A klubbal kapcsolatos kérdések megválaszolására vállalkozók több mint kétharmada legalább 3-4 éve tagja volt a klubnak, illetve az alakuló társaságnak (őket nevezem „régibbi” tagoknak). A Rotary egyesületi tagságon kívül a klubtagok döntő, több mint kétharmados aránya tagja volt más civil szervezet(ek)nek is. A más szervezetekben is szerepet vállalók átlagosan háromnál több (némelyek 5-6!) szerveződésben tagok, illetve tisztségviselők.

2002 őszén a válaszadók közel háromnegyede viselt már tisztséget a szolnoki Rotary Clubban. Funkciót egyébként döntően a régebb óta tagsági viszonyal rendelkezők vállaltak (vagy kaptak?), s megállapítható a válaszokból, hogy a más civil szervezetekben is aktivizálódó tagok inkább a régebbi RC tagok közül kerültek ki. Konkrétabban ez abból tűnik ki, hogy a frissebb tagok között azonos a másutt tag és a másutt nem tagok aránya, míg a régebbi tagok között a Rotaryn kívüli civil kötődés jóval magasabb: 18 régebbi tag közül 13 vállalt szerepet más szerveződésekben is.

A 2002/2003-as Rotary évben a klubülésen kívüli általános heti feladatvállalási hajlandóság nulla és 7 óra között szóródik. Legjellemzőbb a heti 1-2 óras vállalás, illetve a 3-4 és az 5-6 óras feladatvállalás. A tagság átlagos heti plusz időráfordítási hajlandósága megközelíti a 4 órát, mely a régebbi tagok esetében ennél alacsonyabb, míg az újabb tagok esetében magasabb. Gyakori a régebbi tagok csoportjában a 3-6 óra közötti időráfordítás, az újabb tagok negyede pedig legalább heti 7 órát kíván a klubbeli feladatok ellátására fordítani. Az újabb tagok közül került ki az a személy is, aki abban az évben egyáltalán nem tudott időt szakítani rotarys feladatokra.

2. Mit szeretnénk?

A kérdés megválaszolásához egyrészt a klub általános célkitűzéseinek rangsorolásával, másrészt újabb projektjavaslatok gyűjtésével jutottunk el.

Hét csoportba soroltam a klub általános célkitűzéseit³, melyek rangsorolására⁴ kértük a tagokat. A rangsorolás során összességében és önmagában egyértelmű, részleteiben rendkívül differenciált eredmények születtek. A klub tagsága az ifjúsági projektek szervezését tartja az RC Szolnok legfontosabb célkitűzésének. Második leginkább támogatott célkitűzésként a klubszolgálati projektek, harmadikként pedig a művészeteket támogató projektek „futottak be”. A három leginkább támogatott célkitűzés jellemzően ötös (és négyes) helyezési érték átlagokat kapott, de nem sokkal rosszabbak (átlagosan négyes érték feletti) az egyéb célkitűzések⁵ támogatottságai sem. Erőteljesen elmaradt viszont – hármas körüli, vagyis elutasított helyezési érték átlagával – a többi projektcéltól a sport projektek támogatottsága.

Az összegzett értékek mögött differenciált képet mutatnak a rétegelemzések. A más civil szervezetben is tagságot vállaló RC tagok a művészeteket támogató projekteket preferálják elsősorban, másodikként (egyenlő értékkel) az ifjúsági, a klubszolgálati, a városépítő/szépítő és a városi kultúrát támogató projekteket. Körükben is a sport projektek a legkevésbé támogatottak, illetve az alig támogatott kategóriába sorolhatók az egészségügyi és egyéb rétegek életminőség javítására irányuló projektek is. Az RC Szolnok Egyesületben tisztséget betöltő tagok leginkább a városépítő/szépítő projekteket támogatják, de alig marad el ettől a támogatottságtól az ifjúsági, a klubszolgálati és a kulturális projektek támogatottsága. A sport és az egészségügyi/életminőséget javító projektek ebben a körben is a legalacsonyabb értékkel rangsoroltak. A válaszokat a tagsági viszony időtartama szerint bontva tapasztaltuk, hogy a legalább 3-4 éves tagi viszonyal rendelkezők körében a klubszolgálati projektek a leginkább támogatottak, majd a művészeteket támogató projektek, harmadikként pedig az ifjúsági és a városfejlesztéssel foglalkozó projektek következnek. Az 1-2 éves tagsággal rendelkezők igen magas értékkel támogatják az ifjúsági projekteket, valamint (szintén ötös helyezési értéknél is magasabban) az egészségügyi/

életminőség fejlesztő projekteket. Ebben a csoportban harmadikként a klubszolgálati és a művészeti projektek preferáltak. A sport projektek támogatottsága a teljes mintában itt a legalacsonyabb, nem éri el a hármas értéket sem.

A klubülésen kívüli feladatvállalási hajlandóság szempontjából elemezve az adatokat látjuk, hogy a klubfeladatokra magasabb heti óraszámot (négy óránál többet) szánók körében az ifjúsági, a sport, a klubszolgálati, az egészségügyi/életminőségi, valamint a művészeteket támogató projektek a leginkább elismertek. A heti négy óránál kevesebb időt „felajánló” klubtagok körében az ifjúsági projektek a leginkább támogatottak, valamint magas támogatottságot élveznek a művészeti, klubszolgálati és a városépítéssel/szépítéssel kapcsolatos célkitűzések. Ebben a csoportban a sporttal és a városi kulturális élettel kapcsolatos célkitűzések támogatottsága a legalacsonyabb. A további rétegelemzésekben kitűnik, hogy a tagság preferenciái igencsak differenciáltak.

A válaszadásra vállalkozók kis része, összesen három fő élt újabb projekt javaslatokkal. Ők valamennyien tisztséget viselt, régebbi tagok, többségükben más civil szerveződés(ek) tagjai, illetve készek legalább heti 3-4 órát a klub célkitűzéseikért dolgozni. Az új javaslatok a következők: menedzser sportklub létrehozása, ingatlan hasznosítás, Rotary írnok alkalmazása, nyelvtudás fejlesztése, Rotary archívum, Rotary évkönyv, Rotary hírlevél megvalósítása, nemzetközi rotarys találkozó szervezése. A konkrét javaslatok mellett két általánosabb projekt javaslat is született: az elkezdett projekteket kellene „szépen, normál tempóban” befejezni, illetve „válogassunk az ötletbörze számtalan ötletéből”.

3. Mire vagyunk képesek?

Eddig elsősorban arra kaptunk választ, hogy a klubtagság a kialakult vagy formálódó célkitűzéseket egymáshoz viszonyítva mennyire tartja fontosnak. Ugyanakkor közelebről is megnéztük a célkitűzések általános és személyes részvételen alapuló támogatottságát⁶, mert hipotézisünk szerint az a célkitűzés és annyiban válhat a klub eredményévé, amit és amennyire a tagság elegendően aktív része támogat, és amelyet meg is valósítunk.

Elsőként megvizsgáltuk a különböző tevékenységi területek általános támogatottságát. Első pillantásra az összegzett eredmények hasonlóak a rangsor alapján kialakult sorrendhez, azonban az „ördög” ezúttal is a részletekben lakozik. Általában az ifjúsági projektek a leginkább támogatottak, valamint a városi kulturális életet fejlesztő projektek – megelőzve a rangsoroláskor magasabban preferált klubszolgálati és művészettámogató projekteket – zárkóznak fel a képzeletbeli támogatottsági „dobogó” második fokára, harmadikként pedig a városépítő/városszépítő projektek következnek. Számos érdekes részeredmény, háttér összefüggés jellemzi a vizsgált tevékenységi területek általános támogatottságát. Ezek közül különösen figyelemre méltó, hogy az általában leginkább támogatott ifjúsági projekteket az RC Szolnok tisztséget még nem viselt tagjai nem első helyen preferálják. Tanulságos a heti óraterhelés szerinti megoszlások vizsgálata is.

A különböző klubtevékenységi területeken való személyes részvétel legjellemzőbb tapasztalata, hogy átlagosan jóval alacsonyabbak (100 fokozatú skálán akár 20 pontértéknél is többel!) az azonos területek személyes részvételen alapuló támogatottságai. Ez a támogatottsági „értékcsökkenés” azt is jelenti, hogy a klubban az adott célterületek megvalósításának

általános fontosságával messze nem áll arányban a megvalósítás személyes részvételi hajlandósága.

A legszembeütőbb változás, hogy a rangsorban és általánosan egyaránt legmagasabban értékelt és támogatott ifjúsági projektek helyett a személyes részvétel elvű kategorizáláskor a városépítő/városszépítő projektek kerültek az első helyre.

A személyes részvétellel leginkább támogatott klubtevékenységi területek tehát a városfejlesztő, az ifjúsági, a kulturális és (56 pont körüli, szerényen támogatott értékkel) a klubszolgálati projektek. A klubtagság nem igazán támogató, illetve rendkívül megosztott a sport, az egészségügyi/életminőség javító és a művészeteket támogató projektek kapcsán. További figyelemre méltó eredmény, hogy az 1-2 éves tagsággal bíró klubtagok projektekkel kapcsolatos személyes részvételi hajlandósága (lehetősége?) rendre alacsonyabb, mint a hosszabb tagsági viszonnal rendelkezőké.

Az átfogó értékelések mellett plasztikus bemutatni a nagyobb részterületek (ifjúság, kultúra stb.) projektjeinek általános és személyes aktivitáson alapuló támogatottságát.

3.a. Ifjúsági projektek

Általában magasan (80 pont feletti értékek) támogatott a hosszú és a rövid diákcsera program, valamint a kiemelkedő tehetségű városi diákok támogatása. Legkevesbé (bár a „kevés” 70 pont feletti!) a tanulmányi versenyek díjazottjainak támogatása, a Rotary Foundationhoz való kapcsolódás és a szolnoki Rotaract csoport szervezése preferált. További jellemző különbségek mutathatók ki a civil szervezeti kötődés, a tagság időtartama, a tisztségviselés vagy a heti „aktivitási hajlandóság” változók kapcsán.

A személyes támogatottság a legtöbb ifjúsági projekt esetében inkább megosztottságot (50 pont körüli értékek) és elutasítottságot (50 pont alatti értékek) tükröz. Paradox módon egyértelműen csak a városban tanuló kiemelkedő tehetségek támogatása (ilyen projekt a vizsgálat időpontjában nem létezett) személyesen is preferált projekt, megosztott viszont a tagság a hosszú és rövid diákcsera programok és a tanulmányi versenyek támogatása terén, elutasító továbbá a Rotaract csoport szervezése és a Rotary Alapítvány lehetőségeihez kapcsolódás kérdéseiben.

3.b. Városépítő/városszépítő projektek

Az általános preferáltság szintjén kilencven ponthoz közeli a Szolnoki Campusért Alapítvány támogatottsága. Hasonlóan (75 pont körül) magas a Rotary liget és a Kossuth tér felújítása projekt klubon belüli elfogadottsága. Jellemző rétegtkülönbség, hogy a tisztséget még nem viselt klubtagok a Kossuth téri projekt megvalósulását tartják leginkább fontosnak.

A személyes támogatottság differenciálja az előző rangsort. A „szokásos” 20 pont körüli támogatás csökkenés (némi iróniával az átlagos „óvatosság faktor”) után is a Campusért Alapítvány a legfontosabbnak értékelt projekt, míg a Rotary liget (60 pont feletti értékkel) felzárkózik a második helyre. A Kossuth tér felújítása kapcsán (53 pont) a tagság megosztottsága tapasztalható.

3.c. Klubszolgálati projektek

Szám szerint a legszélesebb, tematikailag is gazdag projektkört foglal magába a gyűjtőnév. Az összesen kilenc projekt közül általában leginkább az RC Szolnok honlapjának elindítása és folyamatos frissítése, valamint a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése támogatott. A legkevesbé támogatott projektek a „holdudvar” kiépítésére vonatkozó, az ötletbörze folytatását kezdeményező, valamint a más Rotary Clubok rendezvényein való részvételt szorgalmazó elképzelések.

A személyes részvétel a kilenc klubszolgálati projekt kapcsán csak az ötletbörze folytatásában és a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésében nevezhető szolidan támogatónak (58-56 pont). A baráti kör, a „holdudvar” és a más Rotary Clubok rendezvényein való részvétel kapcsán megosztottság tapasztalható (52 pont), míg a honlap elindítását és frissítését, valamint a Rotary Módszervásár Konferencia szervezését erős érdektelenség és elutasítottság jellemzi. Kiemelkedő réteg szempont, hogy a tisztségviselők és a régebbi tagok magasabb részvételi hajlandósága szinte minden projektben (kivéve az ötletbörze folytatását, mert azt főleg az 1-2 éves tagok támogatják) jellemzőbb.

3.d. Egészségügyi, valamint egyes rétegek életminőségének javítására irányuló projektek

A Polio Plus és a szolnoki rákbetegek életminőségének javítását célzó projektek általános támogatottsága eltérően magas (83 és 73 pont). A hajléktalanok életminőségének javítását célul tűző projekt kapcsán megosztottság tapasztalható. Érdekes, hogy az 1-2 éves tagsággal rendelkezők rendre 20 – 25 ponttal magasabbra értékelik mindhárom projektet.

A megosztottság határát közelítő személyes támogatottság (58-56 pont) jellemzi a polio és a rákbeteg projektet, kemény elutasítottság a hajléktalan projektet. Réteg jellemzőként megállapítható, hogy a Polio Plus és a rákbeteg életminőség javító projektet főként a többféle civil kötődéssel nem rendelkező, rotarys tisztséget még nem viselt (főként a rákbeteg projekt esetében) 1-2 éves tagsággal rendelkező tagok aktivitási hajlandósága segítette szerény támogatottsághoz.

3.e. Művészeteket támogató projektek

Magas (86-83 pont) általános támogatottsággal bír a klubtagok körében a Rotary Mecénás Díj, illetve a Szolnoki Művésztelep fejlesztése. Harmadikként támogatott az Amicus CD kiadása, és inkább preferált az „Eso” című folyóirat kiadásának támogatása is.

A személyes részvétel alapú támogatás alapján első a művésztelep fejlesztése (62 pont), második a Mecénás Díj (58 pont). Az Amicus CD kiadása, megosztotta a klub tagságát, míg az „Eso” támogatását elutasították. Réteg jellemzőként megállapítható, hogy a művészeti projektek erősebb támogatottsága a civil kötődésű, tisztséget viselő, legalább 3-4 éves tagsággal rendelkező tagok részéről tapasztalható.

3.f. Kulturális és sport projektek

Általában a Rotary bál támogatottsága is 80 pont feletti, illetve 70 pont feletti a Szolnoki Arcképcsarnok létrehozásának preferáltsága. A városi kerékpáros nap szolidabb támogatottsága (65 pont) mellett inkább megosztott a tagság (55 pont) a rotarys horgásztalálkozó szervezésében. Az arcképcsarnok létrehozásának kivételével a többi projektet inkább az 1-2 éves tagsággal rendelkezők támogatták.

A személyes támogatottság a kulturális és sport projektek esetében is lényeges csökkenést mutat az általános támogatottsághoz képest. A jelentős támogatás csökkenés eredményeként egyedül a Rotary bál (60 pont) maradt a támogatott projektek között, míg a horgásztalálkozó, az arcképcsarnok és a kerékpáros nap elutasítottá vált. A bál szervezését inkább a civil kötődésű, tisztséget nem viselő, 1-2 éves tagsággal rendelkező tagok preferálták.

4. A Rotary tevékenységek „fedezete”

A tagok véleménye szerint az RC Szolnok az ifjúsági program és a Mecénás díj fedezetének előteremtésén túl évente átlagosan kettő (1,85) „pénzes” projekt fedezetére képes. Ebben a kérdésben (talán egyedül az összes eredmény között)

teljes az összhang, nem differenciál se a civil kötődés, se a tisztség, se a tagsági viszony.

Az éves tagdíjnak a válaszadók közel kétharmada szerint a Rotary International szervezeti kötelezettségeit (tagdíj, Rotary Foundation támogatás stb.), valamint a klub szervezeti és működési kötelezettségeit (elnöki, titkári, ifjúsági felelősi képzések, utazások, zászlók stb.) egyaránt fedeznie kell.

A vizsgálatban részt vevő tagok közel ötöde a tagdíjból csak a RI szervezeti kötelezettségeit fedezné, hatoda a hazai és nemzetközi kötelezettségek, valamint a klub szervezeti és működési költségei mellett bizonyos projekteket is finanszírozhatónak tart. Az aktuális projektek fedezetéül a választ vállaló tagok évente 30 és 200 ezer forint közötti személyes hozzájárulást jelöltek meg.

Jegyzetek

¹ Az elemzés csak a legfontosabb válaszok, összefüggések bemutatására vállalkozik. Az alapmegoszlások mellett részvizsgálati szempont volt, hogy a tagok mióta vesznek részt a klub tevékenységében, tagjai-e más civil szerveződés(ek)nek is, viselnek-e/viseltek-e tisztséget a klubban, illetve az, hogy ebben a Rotary évben (2002/2003) a klubülésen kívül hetente hány órát tudnak Rotarys feladatok elvégzésére szánni.

² Ily módon az alapsokaság általában a legtöbb kérdésnél 26 fő, azonban néhány kérdés megválaszolására a tagok némelyike figyelmetlenségből vagy szándékosan nem vállalkozott, így vannak a standard elemszámtól eltérő válaszarányok (N) is.

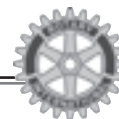
³ Általános klub célkitűzések: egészségügyi, illetve egyes rétegek életminőségének javítására irányuló projektek; ifjúsági projektek; klubszolgálati projektek; művészeti támogató projektek; sport projektek; városépítő/városszépítő projektek; városi kulturális életet támogató projektek.

⁴ 1 - legkevésbé fontos, 7 - legfontosabb

⁵ Városépítő/városszépítő projektek, városi kulturális életet támogató projektek, illetve az egészségügyi és életminőség javító projektek.

⁶ A fejezetben tárgyalt válaszokat egy matematikai eljárás és az SPSS programcsomag segítségével 100 fokozatú skálán ábrázoltuk. A lehetséges válaszokat (1 – egyáltalán nem, 4 – teljes mértékben) 100 fokú skálára transzformáltuk. A transzformált változó akkor lenne száz, illetve akkor lenne nulla, ha minden válaszadó egyaránt az eredeti változó maximális vagy minimális értékét adta volna meg. Az ilyen módon átalakított skálán az ötven pont a „határérték”. Az ötven pont alatti értékek a nullához közelítve fokozódó negatív véleményt (ellenszenvet, elégedetlenséget, elutasítottságot stb.), az ötven pont feletti értékek a százhoz közeledve fokozódó pozitív véleményt (rokonszenvet, elégedettséget, támogatottságot, gyakoriságot stb.) fejeznek ki. Amennyiben átlagokat hasonlítottunk össze, akkor csak a matematikailag releváns és szignifikáns (vagyis lényegi) eltéréseket vettük figyelembe.

OLDOTT PILLANATOK

Földy Éva - Horvát Gyula

Rotary nyárindító Nagykörűben

Talán utolsó alkalommal került sor 2005. június 25-26-án a cseresznyés kertektől övezett Tisza-parti Nagykörűben a nyárindító kerti családi, baráti összejövetelre. A XX. század elején épített és a XXI. század első évében felújított ház adott otthont az elmúlt években ezeknek a rendezvényeknek, melyek a családok barátságának erősítése mellett a természet értékeinek, a természeti és épített környezet megújításának megismerését célozták.

Ebben az időszakban volt a tiszavirágzás, folyónk természetes életének talán leglátványosabb eseménye. Sokáig reménykedtünk, hogy lehetőségünk lesz ezt az eseményt a vízpartról együtt megfigyelni. Ezt ugyan nem tudtuk megtenni, de mindannyiunk öröme megnézhattuk Lőrincz

István csodálatos fotóival színesített előadását a Tisza élővilágáról, különös tekintettel a tiszavirágzásra.

Nagy sikere volt Bulyáki Józsefnek, Nagykörű egyik kiváló pálinkafőző mesterének, aki kitűnő termékeit kóstoltatta.

A résztvevők a házigazda bográcsából ízletes gulyással csillapíthatták éhüket az este folyamán. A gazda által felkínált és a vendégek által hozott italok emelték az est hangulatát. A zene, tánc és a közös ének hajnalig tartotta együtt a vidám társaságot. A program a reggelire kínált kenyérlángos és aludttej elfogyasztásával zárult.

A résztvevők ezer forintos felajánlásokat tettek a klub kincstárába elégedettségük kifejezéséeként.

Vendégek fogadása

Kedélyes terefere

Fény, fény, fény...

Az RC Szolnok és a Szolnoki Gulyásfesztivál

A történet úgy kezdődött, hogy még évekkel ezelőtt előadás megtartására hívtuk meg Csányi Sándor barátunkat, aki mesélt a gulyásról, erről a tradicionális pusztai magyar ételről, és meginvitálta a klubot a Gulyásfesztiválra.

Első alkalommal 2003 szeptemberében vállaltuk a kihívást. A sikert jellemzi, hogy a helyi újság külön említette a klub akkori részvételét. Ezt követő években mindegyik alkalommal megjelentünk, sokasodott a bográcsok száma, a hagyományos marhagulyás mellett főtt babgulyás (a Rotaractosok, cserediákok jóvoltából) és egy specialitás, szegedi csirkegulyás (Szoboszlai Zsolt alkotása) készült.

Főszakácsunk Szutorisz-Szügyi Csongor és Horvát Gyula volt, legutóbb Weszp Mihály is kezébe ragadta a fakanalat, majd a gyorsan kiürült bogrács mellett fogadta a jó étvágyú vendégek hálás gratulációját. A sok segítő kéz (szállítás: Tóth

Ferenc, kukta: Hoksári László) gyors működését csak segítette a munka kezdetén elfogyasztott érlelt gyümölcspárlat (ha nem értené valaki: pálinka), a nagy melegben a tűz táplálása közben kialakult folyadékvesztesség pótlására alkalmazott sörfélék és ízletes vörösborok.

Egy a tüzet őrző személyre bíztuk a kondérokat, és a szomszédos „népek” látogatására indultunk, ahol meggyőződünk az ott lévő italkészletek minőségéről, és megéreztek a másság ízét gulyásukban. A katonai sátonál Orosz Zoltán barátunk meghívására nosztalgiáztunk a gulyáságyú mellett.

Érkeztek külföldről is vendégeink – a szabadkai Rotary Club, az alakuló zentai klub tagjai és családtagjaik, valamint a Szolnokra látogató mexikói konzul, Lorenzo Preciado – kiteljesítve a klub nemzetközi kapcsolatait, ápolva a barátságot.

Egri és szomolyai kirándulás (2005. október 15.)

Szomolyai kaptárkövek között

Egri-szomolyai túra résztvevői

Elnöki piano – jó társaságban

Szutorisz-Szügyi Csongor

Kis Rotary „kultúrtörténet” négy megközelítésben

*1. megközelítés: hagyományos történettudományi paradigma
A Rotary mozgalom első százezer éve*

Ma már biztosan tudjuk, hogy a homo sapiens kialakulása egybefonódik a Rotary mozgalom kifejlődésével. Hosszú évtízezredeként keresztül az emberek 80-100 fős Rotary Clubokba tömörülve éltek. E hős – egyesek szerint ős – korban minden a Rotary eszmeiségének rendelődött alá. A klubélet kitöltötte az emberek egész napját. A tagok napkeltétől napnyugtáig jótékonyági projektekben vettek részt, úgymint: halászat, vadászat, gyűjtögetés és minden este – 100%-os prezenciával! – klubülés volt a szokott helyen (bővebben: www.barlangu.hu).

A jegyzőkönyvet a klubtitkár vezette gondosan az ülésterem falán (lásd még: Altamira, Lascaux etc.). Itt kell megjegyezni, az egyik mai magyar klub ifjú rotaryánusa ma is rendszeresen tanulmányozza a jegyzőkönyveket Afrikában. Az elnökség éves rotációját a kardfogú tigris biztosította.

Az egyiptomi rotarystáktól gazdag örökség maradt ránk. A mindenség ura, RÓ napisten nevéből alakult ki a mozgalom neve (A Ré csak egy klubtitkári elírás). E korból ered a tudatos klubépítés kialakulása és a közösen végzett önkéntes munka bevezetése is. Akkoriban a klubelnök kérésére, a Rotary tagok önkéntes munkában építették fel négyzetesgúla alakú klubtermeiket, melyektől a leköszönő elnökök el sem tudtak válni. A klubalapítás lázában élő gizahi Districtből is kiemelkedett Keopsz elnök úr klubépítési kedve. A mai elnökök is nagy nosztalgiával gondolnak e korra.

A mai napig meghatározó jelentőségűek a görög városokban működött klubok. Figyelemre méltó a spártai klub finoman cizellált felvételi szabályzata (lásd még: www.taigetosz.gk). Kitűnően működött az athéni klub. Periklész klubelnöksége alatt Szókratész volt a háznagy, ő alkalmazta először a 4 kérdés próbáját. Történt, egy klubülés után odasomfordált hozzá az egyik Rotary tag, és ezt mondá neki:

- Szókratész, valamit el kell mondanom neked.
- Állj, kedves barátom, mondta Szókratész. Először vizsgáljuk meg a kérdést: IGAZ-e, amit mondani akarsz nekem?
- Azt hiszem, meg másoktól is hallottam.
- És amit mondani akarsz: TISZTESSÉGES-e minden érintettre nézve?
- Hát pont ez az, nem egy tisztességes dolog az...
- És elősegíti-e a BARÁTSÁGOT és a JÓAKARATOT?
- Hát épp a barátsággal vannak gondok...
- És JAVÁT SZOLGÁLJA-e minden érintettnek?
- Hát, én csak a Te javadat néztem...
- Hm. Szóval Te egy olyan dolgot akarsz nekem mondani, ami nem biztos, hogy igaz, nem tisztességes mindenkire nézve, nem segíti elő a barátságot, és nem szolgálja minden érintett javát!?

A klubtag zavartan, csendben elkullogott. Így a bölcs Szókratész soha nem tudta meg, hogy a felesége évek óta a legjobb barátjával, a klubtitkárral csalja.

Említést érdemel a későbbi római Rotary Club, ahol Caesar elnökségének ideje alatt foglalták rendszerbe az elnöki

rotációt. A javaslatot kidolgozó ad hoc bizottság véleményét egyenként kérte ki Caesar ilyesformán: „Te is fiam, Brutus?“, mire a tagok egyenként nyomatékosították álláspontjukat.

A középkor sötétnek mondott évszázadait a szigorú erkölcsi normák szerint működő Rotary Clubok fáklyái, mondhatnám máglyái világították meg. E korból maradt ránk fő szimbólumuk is, a fogaskerék. Az egyik innovatív mérnök tag készítette az üléseken előforduló fogas kérdések megoldásához, de ügyesen használta az Etikai Bizottság is egyéni elbeszélgetések befejezéséként, fogaskerekbe-törés céljára.

A XV. század végére annyira kiépült egész Európában a Rotary Clubok rendszere, hogy a nagy klubalapítási kedvű K. Kristóf új tagok toborzása céljából kénytelen volt egy új földrészt felfedezni. Itt az új klub tagjelöltjei – in gründerung – nagyon várták már őt és az utána jövő többi páteus klub elnökét (lásd még konkvizistádorok). Különösen Hernando Cortez és Pizarro szívhez szóló szavai ejtették rabul őket. Éltek-haltak a mozgalomért.

A XVI-XVII sz. az aranykor, ekkor minden a Rotaryról szólt, az mindennek az alapja és mértéke. Ennek igazolására idézek 2 jegyzőkönyvből:

- egy bizonyos Shakespeare nevű londoni klubtitkár írja fellelkesülve éves beszámolójában: „Rotary az egész világ, és rotarysta benne minden férfi s nő!” (Megjegyzés: a későbbi angol klubok nem teljesen ezt az irányt követték ..., mármint ami a nő klubtagokat illeti...)

- egy francia klubelnök – bizonyos Descartes – foglalta össze legtömörebben a lényegét egy PETS-SETS konferencián: „Rotariso, ergo sum!” azaz „Rotaryzom, tehát vagyok”.

Az 1800-as évek elején a francia District kormányzója – B. Napoleon – javaslatot tett az európai Districtek összevonására, melynek vezetésére is ajánlkozott. Hosszú évekig tartó heves viták után a waterlooi találkozón végleg lebeszéltek őt e tervéről, viszont új klubok alapítását engedélyezték neki Elba, majd Szt. Ilona szigetén.

A világ klubtagjainak hálózatba tömörülését kezdeményezte két német úr: „Világ rotarystái egyesüljtek!”. Ezen elképzelések csak részlegesen és időlegesen valósultak meg a későbbiekben.

Természetesen mára már az egész világon győzött a Rotary szellemisége, így mindenütt békében és barátságban élnek az emberek.

2. megközelítés: a magyar paradigma

A magyar történelem a Rotary mozgalom tükrében (szemelvények)

László Gyula „Hármas honfoglalás” c. ismeretlen művében leírja, hogy négy magyar törzs már a 3-4. században a Kárpát-medencébe ért, úgy mint Rota, Ria, Nus és Klubus. Itt egyesülve létre hozták az első RotaRiaNus Klubus szövetséget.

Klubjaink működése viszont nem volt kompatibilis az Európában akkor elfogadott Rotary Alkotmánnyal. Az elnököt törzsfőnek, a háznagyot sámánnak hívták, és nem ismerték a klubülés kezdetét jelző harangot sem. Nem volt kidolgozott tagfelvételi szabályzatuk sem, így az ideérkező Attila nevű hun férfit egy klub sem tudta felvenni. Ezt nem is élte túl.

Később a Magyar District kormányzója a nemzetközi kapcsolatokban látta a tanulás és a felzárkózás útját, ezért sok európai klubbal vették fel a kapcsolatot. Több távoli Rotary Club is közös nemzetközi projektbe, úgynevezett matching

grandbe kérte fel klubjainkat. Az udvarias magyarok néha kéretlenül is megvalósítottak 1-1 projektet. A St. Galleni Rotary Club azóta is emlegeti az egyik magyar klub látogatását (lásd még: www.amagyarokklubjaitolmentsmeguramisten.ch).

955-ben az augsburgi nagy összevont páneurópai klubülésen a nemzetközi magyar projekteket befejeztnek nyilvánították. Az európai Rotary mozgalomba való integrációnak más módját választotta egy későbbi elnök (bizonyos Szt. István), német rotaryánusokat hívott Magyarországra a klubok segítésére, átszervezésére.

Ez sem ment problémamentesen, egyes német rotaryánusok csak henyéltek. Így egy későbbi klubjegyzőkönyvből tudjuk, hogy mindezért egy alkalommal egy Bánk nevű háznagy rosszaságát fejezte ki a külföldön tartózkodó elnök feleségének – az akkori Innerwheel elnöknőjének –, bizonyos Gertrudisnak, melyből késhegyig menő vita lett.

Válságos helyzetben volt a Rotary mozgalom, ezért is mondta rezignáltan egyik elnökünk (Könyves Kálmán): „Rotary Clubok pedig nincsenek!”

A reneszánsz beköszönte Magyarországon is a mozgalom újjászületését jelentette. A klubalapítási láz az egész Kárpát-medencére kiterjedt. Az első módszervásárt Hunyadi Mátyás elnöksége alatt rendezték meg. Nemzetközi sikerét még Himnuszunk is megemlíti:

*S várta Mátyás tanácsát,
Bécsnek büszke klubja.*

Dózsa György, a Klubszolgálati Bizottság vezetője 1514-ben kezdeményezte, emeljék a klubokban az agráriumban dolgozók arányát. Parázs vita után elvetették a javaslatot.

Nagy érdeklődés mutatkozott a magyar klubok iránt keletről is. A mohácsi nyílt klubülésen több török klub is bejelentkezett magyar tanulmányútra. A török testvérklubok 150 év alatt majdnem megtanulták a mozgalom lényegét, de mi is sokat átvettünk klubszokásaikból. Például az ottani elnököt basának hívták, kinek viselkedése (lásd: basáskodás) a mi elnökeinknek is sokáig mintául szolgált. Sajnálatos módon a klubhárem tartásának szokása nem gyökeresedett meg nálunk.

Ezek után erős Habsburg kezdeményezésre egyesült az Osztrák és a Magyar District osztrák kormányzóság alatt. Ez azóta is így van.

Már a kezdetektől voltak magyar elnökök és kormányzók, akik a független Magyar District megalakítását követelték (lásd még: Rákóczi, Kossuth, Déry).

A magyar klubok működéséről összefoglaló jelentést az utolsó nagy formátumú District kormányzó (H. F. J.) tette, csak úgy K. und K., a magyarországi klubok végiglátogatása után: „Minden klub nagyon szép, minden klub nagyon jó, mindennel nagyon meg vagyok elégedve.”

Azóta érdemleges esemény nem történt.

3. megközelítés: alternatív paradigma

Ahogy az irigyeink állítják

1928. Chicago. A korábban szesz-, dohány- és gyermekcsempészetrel vádolt Rot Ary, Mata Hary öccse létrehozta a saját nevére bejegyzett jótékonyági egyesületet és klubot. Meglovagolva a fent felsorolt árucikkek világkereskedelmi konjunktúráját, néhány év alatt a jótékonyági klubhálózat átszővi az egész világot. Jelenleg a gyanútlan külső szemlélő számára csak annyi látszik, hogy a világ minden táján heti rendszerességgel jól öltözött urak látszólag semleges témákról beszélve különböző dohány- (pipa,

szivar) és alkoholárut kóstolnak és mutatnak egymásnak. Mindemellett ifjú, ártatlan gyermekeket szervezett, látszólag nem egyéni üzleti érdekeket és gyermekmunkát palástoló, úgynevezett cserediák utaztatásokra küldenek több ezer km-re.

Mivel a városok legtisztéletreméltóbb polgárai ülnek e klubokban, a gyanú árnyéka is elkerüli őket. E látszat megőrzésének érdekében a klubok mindent megtesznek: zászlószentelés a templomban, egy másik templomnak harangöntés, békés előadások hallgatása pl. a gregorián dallamokról vagy afrikai sziklarajzokról.

De azért az mégiscsak érdekes: micsoda pénzforgalma lehet annak a vidéki klubnak, amelynek a pénztárnoka saját, komoly cégeivel nem foglalkozik annyit, mint a klub pénztárával....?

4. megközelítés: Rotary a művészetben

Gyakorlatilag az elmúlt 500 év magyar költészetének fókuszában a Rotary áll. Két példa erre.

A XVI. században az esztergomi Rotary Club éves beszámolójához készült Balassi Bálint titkár úr szóbeli beajánlása:

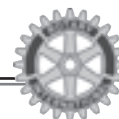
*Rotarysták! Mi lehet
E széles föld felett,
Szebb dolog az kluboknál!
Holott kikeletkor
Sok szép nóta szól,
Mivel rotarysta ugyan él,
Pipa jó illatot,
Pincér bort, harmatost
Ád, ki kedves mindennél.*

*Az jó hírért, névért,
S a szép tisztességért,
Ők mindent hagyának.
Jótekonyságból példát,
Projektekből formát
Mindeneknek ők ádnak.
Midőn mint jó rotararyánusok
Bortúrára széjjeljárnak,
Könyvkiadnak s bor'kínálnak.*

És végül egy XX. századi gyöngyszem,
József Rotary Attila: A klubelnök

*Már egy hete csak az elnök úrra
Gondolok mindig, meg-megállva.
Teli táskával kezében,
Járt az ülésre, járt serényen.
Én még fiatal rotarysta voltam,
Ordítottam, toporzékoltam.
Hagyja már a papírt másra,
Bort rendeljen a Galériába'.
Csak ment, s ügyintézett némán,
Nem szidott, nem is nézett énrám.
S a programok fényesen suhogva,
Készültek terv szerint havonta.
Nem nyafognék, de most már késő.
Most látom, milyen óriás Ő,
S őszülő hajával májusi Charteren,
Elnöki nyakláncát (átadja) átadta énnekem.*

PERSPEKTÍVÁK

Demeter István

Elnöki tervek a 2006/2007-es Rotary évre

Folyamatosan változó világunkban vannak olyan magukat makacsul tartó értékrendek, melyek a „civilizáció” fejlődésétől függetlenül megmaradnak. A történelem sötét korszakaiban elnyomják őket az emberhez méltatlan ideológiák gyomjai, de a továbbélést hordozó magvak újraélednek, amikor ezt a körülmények lehetővé teszik.

A Rotary mozgalom is egyike az ilyen szunnyadó magvaknak, mely a rendszerváltás időszakában ismételten kicsírázhatott hazánkban. Kiváló elődeink hagyományait felelevenítve született újra a szolnoki Rotary Club is. Egy mozgalom, amely történelmi távlatokban nézve nagyon fiatal, azonban olyan embereket tömörít magába megalakulása óta, akik „modernizálódónak” látszó világunkban vissza tudták hozni az értelmes emberi létezésért való tenni akarás lehetőségét, cselekvési terét.

A Rotary, mint tudjuk, nem volt és nem lehet a kiváltságosak klubja. Annál inkább a felelős gondolkodással átitatott, többre, jobbra törekvő embereké, akik nem feledkeznek meg arról, hogy tagjai egy olyan társadalomnak, ahol saját hibájukon kívüli okokból léteznek olyan embercsoportok, melyek nem nélkülözhetik a segítséget és az odafigyelést. A Rotary mozgalom nem tud és nem akar politizálni. Nem akar

társadalmi szempontból hatalmi tényezővé válni. A különféle településeken, országokban működő klubok tagjainak erejük összeadásával is csak a barátság szélesítésére, a közösség szolgálatára törekedhetnek. Kovászai vagy élesztői lehetnek egy ügynek vagy településnek, közvetítve a Rotary nemzeteket összekötő értékrendjét.

A Rotary Club tagjának lenni megtisztelő és felemelő érzés. Elnyerni a klub közösségének bizalmát, és bármilyen tisztséget betölteni komoly feladat. A rotációból adódó egy évre szóló elnöki megbízatás pedig olyan lehetőség, mely legtöbbünk számára csak egyszer adatik meg élete során.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy nekem is megadatott a megmérettetés időszaka. Szándékaim szerint legjobb tudásommal és igyekezettel szeretnék eleget tenni megtisztelő megbízatásomnak. A Rotary ez évi jelszavának megfelelően: „Járd végig az utad!”

A következő Rotary évben a fentiekben említett értékrendek mentén az alábbiakban leírtakhoz szeretném megnyerni a tagság és tisztségviselők támogatását.

A klub hagyományainak tisztelete és a kor kihívásai is arra ösztönöznek, hogy célkitűzéseinkben ismét megfelelő hangsúlyt kapjon a kultúra támogatásának főlvállalása. A

kulturális értékek ápolása nem lehet öncélú feladat. A kultúrát egy közösséget építő, gazdagító lehetőségnek tekintem, mely hosszú távon erkölcsi, gazdasági, szociális területeken is javulást hozhat szűkebb és tágabb közösségünk életében. Fontosnak tartom az anyagi támogatás mellett a rendezvények látogatását, és véleményalkotással az értékrendek helyes mederben tartásának elősegítését is.

Míg a társadalmi élet számos területén a problémák kezelése döntően állami feladat (egészségügy, szociálpolitika stb.), a kultúra tekintetében pontosan a szellemi szabadság megőrzése miatt nagy szerepe van az egyének, civil szervezetek, vállalkozók szponzori támogatásának.

Nemrég egy rotarys társam, Szoboszlai Zsolt kiváló előadásán hallottam, hogy egy település megtartó erejét soha nem a multicégek vagy nagy irodaházi szervezetek adják, hanem sokkal inkább a kulturális közösségek.

Szeretném, ha klubunk szorosabbra fűzné a kapcsolatot más civil szervezetekkel. Jó lenne, ha alaposabban megismerve másokat, minden lehetséges területen nyitottak lennénk az együttműködésre, ezért havi egy alkalommal vagy vendégül látunk, vagy mi látogatunk el egy másik civil szervezethez.

Fontosnak tartom, hogy klubunk a hagyományoknak megfelelően továbbra is építse kapcsolatait más klubok felé. Szeretném elérni, hogy a Szolnok testvérvárosaiiban működő Rotary Clubokkal élő kapcsolat alakuljon ki. A testvérvárosokba utazó és onnan érkező delegációknak mindig legyen legalább egy rotarys tagja.

Minden eddig futó projekt folytatását támogatom. Csak az elismerés hangján lehet ezekben a bizottságokban dolgozó emberek munkájáról és annak eredményességéről szólni.

Az elkövetkezendőkben a Rotary Módszervásár tekintetében szeretnénk nemzetközi kapcsolataink kamatoztatásával nyitni, és a hazai klubokon kívül meghívni más országok klubjait is. Így a Módszervásár folyamatosan gazdagodó tapasztalatcserére nyújthat lehetőséget, melyből minden résztvevő klub profitálhat a jövőben. A mi esetünkben az új ismeretekkel való gazdagodás mellett nem jelentéktelen bevételnövekedést is hozhat a módszervásár résztvevői körének kiszélesítése.

Kiss László

www.rotary.hu

A Rotary Club egy széles nemzetközi hálózat tagja. Hivatása a helyi közösség és környezete számára hasznos tevékenység folytatása, az országos klubhálózatban a kapcsolattartás, együttműködés a programokban. Nemzetközi klubrendezvényeken, diákcsera programokon keresztül a világ távoli pontjain is sikerült kapcsolatokat teremteni, és megismertetni térségünk és hazánk értékeit. Többek között a Szolnok – Eastwood testvérvárosi kapcsolat létrejöttének is kezdeményezője volt.

A klub kapcsolatrendszerének működtetése megfelelő információs eszközöket és lehetőséget igényel. A magyar klubhálózat rendelkezik a címben megadott honlappal, amelyen a helyi klubok kialakíthatják, formálhatják saját oldalait. Ezt a web helyet külföldi klubok is keresik, hiszen a nemzetközi kommunikációra kiváló lehetőséget teremt. A szolnoki Rotary Club is működteti a saját oldalát.

Az információk rendszerezése és közzététele a klub tagjainak önkéntes munkája. Különösen sokat segített ebben Dr. Hoksári László klubtársunk.

Szükségesnek látszott azonban külső forrás bevonása is, amelynek segítségével a fizikai feltételek kialakítását, szakértők bevonásával pedig a honlap fejlesztését lehet finanszírozni.

A bálók és más rotarys rendezvények tekintetében szeretném néhány esetben újragondolni, és konszenzus esetén módosítani a lebonyolítás mikéntjét, a részvételi költségek tekintetében pedig a valós fogyasztáshoz igazodó tehervállalást. Ettől rendezvényeink nagyobb látogatottságát remélem.

Egy új kezdeményezést is szeretnék javasolni a tagság számára. Önkéntes véradással és a véradás népszerűsítésével segítségünk rászoruló embertársainkon. A részletek kidolgozására egy bizottság felállítását javaslom.

Szeretnék feleleveníteni egy régebbi kezdeményezést, a Rotary liget kialakításának megkezdését, amely nyilvánvalóan egy több cikluson átívelő projekt lesz.

A klubélet és ülések vonatkozásában a Rotary szabályzat és formaságok betartását fontos, követendő mintának tartom. Rövid, tartalmas és fegyelmezett klubtalálkozókat követően a kötetlen baráti beszélgetésekre hosszabb időt szeretnék hagyni. Ez véleményem szerint javíthatná a klubélet hatékonyságát, és erősítené a barátságot.

A Rotaract újragondolásával, nem rotarys szülők Szolnokon tanuló, élő gyermekeinek bevonásával szeretném működővé tenni a meglévő kezdeményezést.

Arról is szót kell ejtenem, hogy a következő Rotary év végére a magyarországi klubok önálló Districtté fognak válni. Ez várhatóan többletmunkát és esetleg feszültségeket is hozhat majd a klubba. Türelemre, toleranciára és megértésre lesz szükségünk ahhoz, hogy eleget tudjunk tenni feladatainknak. Cserébe megadatik számunkra, hogy tevékeny segítők lehetünk az önálló Magyar District létrejöttének.

Egy program, egy vezetőség, egy elnök csak akkor lehet sikeres, ha a klub maga is az. Ha közösen formált elképzeléseinket valóra tudjuk váltani. Ehhez kérem minden tag segítségét, munkáját. Azt remélem, hogy a feladatok ésszerű megosztása és az arányos tehervállalás területén előrelépve mindenkinek megadatik a közösen végzett munka sikerében való osztozkodás öröme. Nyugodt, kiegyensúlyozott építkező és gyarapodó rotarys évet kívánok minden klubtagnak.

2006 januárjában a Nemzeti Civil Alapprogram pályázata pontosan megfelelt a klub céljainak. A Rotary Klub Szolnok Egyesület sikeresen pályázott, és 2006 nyaráig a honlapján megjelenítendő információk mind a tagság, mind a klub iránt érdeklődők számára érdekes, hasznos adatokat tesznek közzé. Egy kis ízelítő a szolgáltatásokból: naptár, a rendezvényeink rövid ismertetője, időpontja, helyszíne; levelezés; dokumentumok elhelyezése.

A sikeres pályázatban a klub így fogalmazta meg az elérendő célokat: „A Rotary Club Szolnok éves tevékenységének megismertetése a környezettel, felhívni a térségben élők figyelmét lakóhelyük környezetének történéseire, párbeszédet kialakítani többeket érintő kérdésekről, problémákról web fórum, körlevelek alkalmazásával.”

Eredményesen működő lesz a honlap, ha a fenti célok megvalósulnak: egyre többen látogatják honlapunkat, több visszajelzést kapunk elektronikusan is a tevékenységünkkel kapcsolatban, nyílt üléseinken, rendezvényeinken emelkedik a résztvevők száma. Ajánljuk magunkat és honlapunkat, amelyből jobban megismerhető tevékenységünk:

www.rotary.hu

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS: SZJA 1% FELHASZNÁLÁSA

A Rotary Klub Szolnok Egyesület köszönetet mond mindazoknak, akik 2004. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át javunkra ajánlották fel. A befolyt támogatás összege 156.642 Ft, melyet közhasznú tevékenységre fordítottunk. Amennyiben a jövőben is támogatni szeretné egyesületünket, figyelmébe ajánljuk adószámunkat: 18832024-1-16 és bankszámlaszámunkat: K&H Bank 10404508-45020997.

FELHÍVÁS

A Rotary nemzetközi hálózatának szellemiségével egyezően a Rotary Club Szolnok a maga elé tűzött célok megvalósítására törekedve Szolnok város és környéke kulturális örökségének megővését, a kulturális javak gyarapítását, közkinccsá tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztésének előmozdítását anyagi erőfeszítésekkel támogatók elismerésére 2000-ben Rotary Mecénás Díjat alapított.

A díj 2007. évi odaítéléséhez a klub – az alábbiak figyelembevételével – kéri és várja a civil és egyéb szervezetek, baráti körök, egyének javaslatait.

*Dr. Szalóki István átadja a 2006. évi Rotary Mecénás Díjat
Katona Bélának a magyar kultúra napja szolnoki ünnepségén*

1. A díj adományozásának szabályzata szerint javaslatot lehet tenni arra a természetes vagy jogi személyre, aki a közelmúltban a legnagyobb mértékben támogatta a bevezetőben körvonalazott célok megvalósítását.

2. A javaslatnak tartalmaznia kell a díjra méltónak talált személy nevét, címét, valamint az elismerésre kívánt tevékenység, teljesítmény azonosítható módon megfogalmazott leírását, lehetőség szerint pontosan megjelölve a mecenatúra mértékét.

3. A javaslatot 2006. november 15-ig kérjük írásban eljuttatni a klub címére: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok Baross u. 20.

További felvilágosítás a kuratórium elnökétől, Dr. Szalóki Istvántól kapható (tel.: 56/241-359; 20/377-47-40).

4. Egy évben legfeljebb egy díj ítélhető oda. Indokolt esetben a díj megosztható. A klub fenntartja a jogot arra, hogy adott évben a díjat nem adja ki.

A Rotary Mecénás Díj magas művészi értékű kispasztikából – Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotása – és oklevélből áll. A díjat 2007. január 22-én, a magyar kultúra napján megrendezésre kerülő városi ünnepségen adjuk át.

Rotary Mecénás Díj kuratóriuma

A ROTARY CLUB SZOLNOK HÍRLEVELE

Felelős szerkesztő: Dr. Kertész Róbert

Szerkesztőbizottság: Kardos Tamás, Dr. Kürti László, Dr. Mrena István, Dr. Nagy Tibor, Dr. Nemes András, Szoboszlai Zsolt

Olvasószerkesztő: Dr. Kertész Róbertné, Mrenáné dr. Szakálos Ilona

Fejlécterv: Tóth Lajos

Fotók: Bálint Ádám, Bugány János, Kardos Tamás, Kertész Márton, Dr. Kertész Róbert, Nagy Lajos, Nagy Zoltán, Szoboszlai Zsolt, Szűcs Zoltán

Felelős kiadó: Szutorisz-Szügyi Csongor, elnök 2005/2006

Nyomdai előkészítés és nyomdai munkálatok: Fotogruppe Kiadó Kft., Szolnok

Tördelés: Molnár Istvánné

Megjelent 500 példányban

Klubtalálkozó: minden hétfőn 20-22 óra között, Galéria Étterem, Szolnok, Szapáry utca 1. web: www.rotary.hu; e-mail: rcszolnok@rotary.hu

Levelezési cím: Rotary Club Szolnok, H-5000 Szolnok, Baross u. 20.